

IS ERZVILKO, Raseinių pav.

Jau bus metai, kaip čia įsteigta Vartotojų draugija "Vienybė"; sekėsi jai dar ligšiolai neblogai. Bet šit jai kas tai pasidare: klientų skaičius pradėjo mažėti, pasipylė skundimos. Pašnekinus ką nors apie "krautuvę", tuojau pradeda: "prekės menkos, brangios, pas žydus pigiau (visa su prirodinėjimais). Nežinau, ar teisingi tie žodžiai, ar ne. Nejaugi erzvilkiečiai netektų krautuvės, vienintelio ženklo jų kultūriško pakilimo! Priežastis nėra tokios sunkios, kad jų neprašalins. Juk ligšiol žmonės prielankūs jai. Tai koki reikia? Reikėtų tik pasigaminti geresnes prekes, ir visa eitų gerai. Nereikia pirkinėti prekes iš žydu, kurie tyčiomis sukiša pačias blogiausias, kad tik pakius koją krautuvei. Patariau kreiptis į Mariampolės (Suv. red.) "Zagre", iš kurios gautume geras prekes. Juk visų geriausiai pirtk iš pirmų rankų. Skruzde.

— Lietuvos ūkininkas —

IS ARIOGALOS, Kauno pav.

Kraštas labai tamsus, paskendęs girtuoklystėje. Jai esti kokie rinkimai, tai renka degtinę. Pavizdžiu buvo senųjų rinkimai; atėjo rinkikai gerokai jau pasivaissinę ir pradėjo rekt — "po senobeli".

Kiti buvo bemeginę pasiūlyti ir kandidatus blaivą žmogų, bet kur tau... "nereikia, nereikia", net gi nedavė balsuoti. Algą senius pasitvirtino tą pačią, nelaukdamas nei suėgus nutarimo. Kai kurie, pasipiktinę šituo, padavė skundą žemėčių viršininkui. Klapas.

— Lietuvos ūkininkas —

IS RUMŠIŠKIŲ, Vilniaus gub.

Valsčių neregėtas tamsumas, girtuoklybė. Visus reikalus žmonės atlieka už alų, degtinę. Rinkimai neapsieina irgi be prigrindymo. Valsčiai be pinigų neprieisi.

Pas mus yra Vartotojų Draugija "Viltis". Pirmsėdėklebomas globia sau draugija. Apyvarta siekia 9 tūkst., o pelno tik 80 rub. Stebuklingai vedama krautuvė! nieko neužrašo, atskaitos neduoda, klebonas pasakė, — "mes su vedėju visa padarysim"; nariai gi neatsižina klebono pareikalauti. Dabar norima visai prašalinti nariai. Prikalbinėja visus, kad imtų savo pajus atgal.

Baldai gi visi, lentynos, stalai pasiliekti dabartiniam vedėjui. Vietinis.

— Lietuvos ūkininkas —

IS UNTURKĖS, Vilniaus gub.

Teko man klausyti lietuviškai sakomojo pamokslų Unturkėje. Mazai ką tesupratau, nes klebonas taip iškraipė žodžius, kad nenoroms juokties reikia. Prisijęs kalbėti su klebonu, turėjau kalbėti lenkiškai, nes jam, sakėsi, sunku esą lietuviškai kalbėti. Nesuprantu, kaip gali būti toksai kunigas lietuvių parapijoje. Klebono gi brolienė inkalbinėja žmonėms, kad visai lietuviškai pridedamųjų pamaldų nebūtų; reikią rūpintis, kad nebūtų vien lenkiškai. Kazys.

— Viltis —

IS MAISO GALOS, Viln. gub.

Čia esama daug lietuvių, buk nepanorėjusių bažnyčioje lietuvių kalbos, namie tečiau lietuviškai tebekalbantių. Klebonas nemoka lietuviškai nei žodžio. Tuo tarpu yra senučių, visai nemoکانčių lenkiškai. Kaip jos atlieka išpažintį—sunku suprasti. Klausinėjant, kas kokių nori pamaldų bažnyčioje, klebonas su dekonu kun. Černiauskiu maloniai patardavę užrašyti—lenkiškų pamaldų norinčiais.

Puodžiukas.

— Viltis —

IS TRAUPIO, Ukmergės pav.

Kučių vakare Varlėnų sodžiuje sudegė našlės Bikičienės grynai ir tvartai (gurbai). Moters, vaikščiოდamos ant augsto, užkrėtė balna, iš to ir užsidegė. Sudegę žmonės išvarinėjo iš tvartų gyvulus, gelbėjo kas buvo galima išgelbėti. Kitos trobos, nors ir artie degančiųjų buvo, nesudegė, pasisekė jas apginti.

Kad apsaugojus nuo panašios nelaimės, patariu kiekvienam ūkininkui įsitaisyti tam tikrą pigią liktarnią, kuri šiaip reikia pasidirbti: reikia paimti butelį (nuo degtinės), užkimšti jis tvirtai, apskuti stiprum šniuru ir dviese pielavoti tol, kol gerai butelis inkais; po to šiltas butelis inkis šaltan vandenin ir jo dugnis nukris. Tik įjauti reikia palei dugnį ir vis vienoje vietoje. Pasikiau reikia paimti lentutę ir išpinti drata; tarp tų dratų reikia įstatyti butelį, kurian incedama lemputė. Su tokia liktarnia ir šviesu ir atsargu.

Pas mus daug vaikų serga šiltnėmis ir miršta.

Nuliūdęs brolis.
— Viltis —

IS RASEINIŲ.

Sausio 2 dieną buvo čia metinis Raseinių ūkio Draugijės susirinkimas, kuriame dalyvavo 30 narių. Be kitų dalykų

1) Perskaityta draugijės veikimo apyskaita už 1910 m. Narių tais metais buvę 40 ir keli, mėnesinių posėdžių—10, draugijė turėjusi laiškeščių lietuvių, lenkų ir rusų kalba, pinigų kasoje šioms metams likę 18 rub. su kapeikonis.

2) Nutarta prašyti Kauno Žemės Tvarkomosios komisijos, kad ji Raseiniuose įtaisyti šiais metais ūkio kursus. Norinčių lankyti tuos kursus užrašė daugiau, kaip 15 žmonių.

3) Svarstyta Dambavos ūkio draugijės sumanymas apie suvažiavimą vasario mėn. ūkio draugijelių atstovų. Susirinkusieji pripažino, kad tasai suvažiavimas reikalingas ir nutarė jame dalyvauti. T. Čiobras.

— Viltis —

IS KEBLIŠKIŲ, Marijamp. pav.

Kebliškiečiai drange su kitų apylinkės valsčių gėrėjais sunėdė Prienų monopolin 60.000 rubl. O kiek dar išleido aluiui?!

Petras R—nas.
— Viltis —

IS VAIČLAUKIO, Vilk. pav.

Vaičlaukiečiai gyvena pasiturinčiai, kaimas gana didelis. Bet sulig kaimo didumo ir tamsumas nemazas. Laikraščių neskaity, vienybės neturi,—jai bent tik degtinę išvieno geria. A. Pijokėlis.

— Lietuvos ūkininkas —

IS PRUSŲ LIETUVOS.

Berlyno laikraštis "Vossische Zeitung" (No. 22) praneša, jog Prūsų lietuvių pasiuntinys dr. Pr. Gaigalaitis įnešęs Prūsų karalijos seimam sumanymą, kad seimas nuspręstų pareikalauti iš valdžios, idant ji paduotų apsvastyti įstatymą apie nevaržomąjį lietuvių kalbos vartojimą viešose susirinkimuose. Kitas lietuvių pasiuntinys Schwabach'as indavęs tokį pat reikalavimą kaip apie lietuvių kalbos, taip lygiai maziūrį ir serbų palabinių (vendų) kalbos teisių sutvarkymą.

Indonu bus sužinojus, kaip šitas Lietuvos atstovų sumanymas Prūsų karalijos seime bus priimtas.

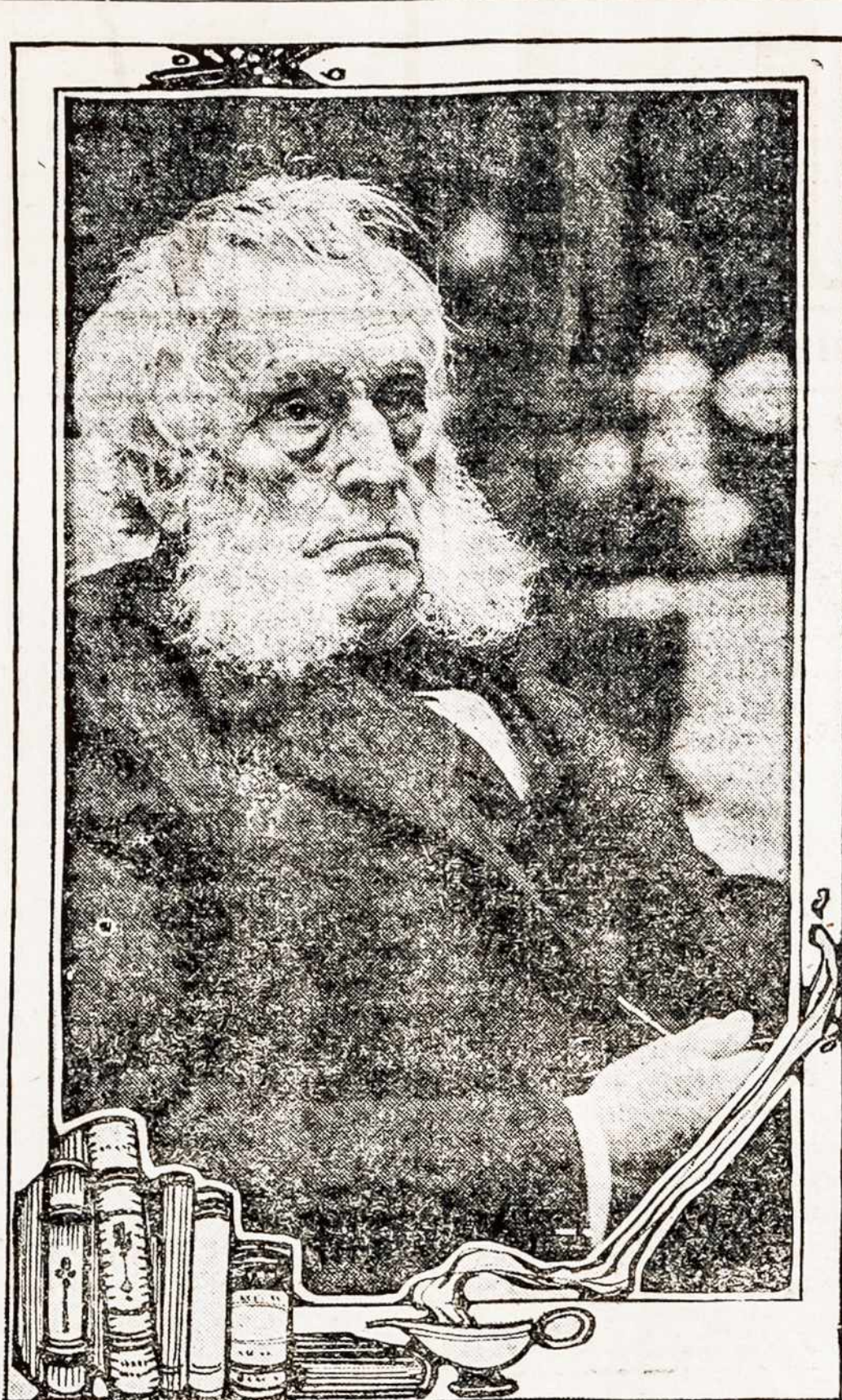
Besiantį rinkimai Ciesorystės seimam sujudo ir Prūsų lietuvių. Ikišiol lietuvių atstovų Vokiečių seime skaitės vokiečiai Svabach's, liberalas. Svabach's buvo išrinktas tam tikra sutarčia Lietuvių Skyrimo Draugystės su liberalų partija, kuriai lietuviams davus balsus už Svabach'a—kitais rinkimais vokiečiai liberalai pasizadėję buvo duoti savo balsus už lietuvių kandidatą. Vienas iš Prūsų lietuvių veikėjų p. Kaitinis buvo tečiau ir šį kartą piršęs lietuviams rinkti vėl Svabach'a, ale dauguma lietuvių, matyt, nori išrinkti šį kartą saviškį. Buves nesenai Šilokarčiamos Apygardos (Kreizo) "ištikimųjų" susirinkimas balsų daugumu nutarė rinkti Cies. Seimam ūkininką p. Strėkį, žinomą visoje Prūsų Lietuvoje veikėją. "N. L. C." tikisi, jog už Strėkį balsuosiąs ir šiomis dienomis turėjęs būti Klaipėdos ingaliuotinių susirinkimas. Tuomet anot "N. L. C." p. Strėkio išrinkimas būtų patikrintas ir kandidatūros klausimas galutinai išrištąs.

— Viltis —

IS TILŽĖS.

Tilžėje pagal paskutiniojo apskaitymo ypa iš viso 39.011 gyventojų.

— Viltis —

JOHN BIGELOW

Amerikos seniausias mokslo vyras, parašęs daug naudingų knygų. Jis dabar turi 94 m. amžiaus.

IS AMERIKOS.

ŽYDAI REIKALAUJA PANAIGINIMO TRAKTATŲ SU MASKOLIJA.

Washington, D. C. Atkako čia atstovai žydiškių organizacijų Amerikoje reikalauja nuo Amerikos valdžios panaikinti sutarimo padaryto 1834 m. su Maskolija, kadangi Maskolija neįsileidžia amerikoniškų žydų su Amerikos valdžios paspartais atkakusiu; tokiu būdu Maskolija lauko sutarimą.

PENSIJOS Miesto URĖDININKAMS.

Springfield, Ill. Valstijos senatorius Glackui padavė sumanymą senatui, kad Chicago miesto urėdininkai, išstarnavę 20 metų, gautų pensijas. Urėdininkai pensijų fondan mokėtų po 2 dol. mėnesį, o sulaukę 50 metų amžiaus, ir tarnavę 20 metų, turėtų gauti pensijas.

PENSIJOS SENELIAMS.

New ork. Šitos valstijos leigislaturon paduotas Edmundo O'Connor sumanymas pripažinti neturtingiems seneliams, sulaukusiems 70 metų, pensijas. Pensijos būtų po 20 dol. mėnesį. Su tiek pinigų senelis gali bebado pramisti. Nors tai nedaug, bet visgi geriau negu nieko.

MOTERIS GALĖS BALSUOTI.

Topeka, Kans. Kansaso valstijos senatas 27 balsais prieš 12 pripažino moterims balsavimo teises visuose rinkimuose. Leigislatura tą patį sumanymą taigai priėmė.

NUPLAKĖ UŽ MOTERIES MUŠIMĄ.

Baltimore, Md. Teisėjas Dafy pasmerkė George E. Wooden penkiais mėnesiais kalėjiman ir dar pridėjo penkis botago kirčius ir nuogus pečius už mušimą savo moteries. Bausmė už tokį jo pasielgimą tikrai užpelnė.

ČEVERYKŲ DIENA.

New York. Senatorius Timothy Sullivan, kaip kas metai taip ir šiemet Kalėdoms apdovanojo čeverykais penkis tūkstančius žmonių. Apdovanojime jie ir laiką dovanas spėjo atsiimti, nes tą pačią dieną daug prisnigo, tai naujuose čeverykose galėjo per sniegą klampoti.

DIENOS KARČIAMOS.

Austin, Texas. Valstijos se-

IS AMERIKOS.

natas priėmė sumanymą, kad saliniai būtų atidaryti tik prie dienos šviesos; užstojus tamsai, jie turi būti uždaryti. Sumanymas tas priimtas ir žemesniojo žmonių atstovų rumo, reikalauja vien gubernatoriaus parašo, bet gubernatoriaus apreiškė, jog po tuo užgyrimu savo parašo nepašės.

NESTABDĖ VESTUVIŲ.

New York. Nors čionykščios merginos užsimanė neleistį apsisivesti 18 metų dukterei milijonieriaus Gruldo su anglišku lordu Decies, bet vestuvės atsisuavo 7 vasario dieną. Jaunavedžiai šliubą ėmė Sv. Bartalomejaus episkopalioško bažnyčioje. Daboti tvarką laike šliubo sutraukė šimtą policistų.

ŽMONIŲ BALSais NUO VIETOS PRAŠALINTAS.

Seattle, Wash. Pernai čia miesto majoras likosi išrinktas Heram C. Gell. Dabar vienok, nors ne rinkimų laikas, daugumo 4.000 gyventojų balsais už negerą miesto reikalų vedimą, jis tapo nuo vietos prašalintas.

PAVOGĖ NUMIRĖLI.

Erie, Pa. Ant čionykščios kapinių Scotto šeimos kapas tapo atkatas ir iš jo pavogtas klebonas nesenai pasimirusios moteries McCullum, giminautės Williams L. Scott. Valdžios 100 mylių aplinkui apie tą nepaprastą vagystą duota žinia. Policija mano, kad vagiliai nori už atidavimą kūno gauti didelį išpirkimą.

BRANGŲS KIAULĖMS PUSRYČIAI.

Morrice, Mich. Netoli nuo čia gyvenantis fermerys Milton Davis šerė kiaules. Jam besidarbuojant, iš kišenius išpuolė mašnelė su 170 dol. popieriniais pinigais, kurių pagriebė kiaulės ir piningus suėdė; liko tik dar dvi dešimtįdolarinės. Tokiu būdu kiaulėms pusryčiai atėjo 150 dolarių.

EKSPLOZIJA.

Marquette, Mich. Išlėkė į padanges parako dirbtuvės "Plato Powder Co.", buvusios už miesto Ishpeming. Eksplozijos užmušta 10 darbininkų. Diena pirmiau iš dirbtuvių išgabeno 5.000 svarų parako. Jaigu eksplozija būtų pirma atsitikusi, nelaimė būtų dar didesnė.

UŽTROŠKO.

Philadelphia, Pa. Nuo priejū kambarį gazo; žydiško

miesto dalyj užtroško visa čimyna žydo Hymano Bendvičio iš septynių asmenų.

ILGA METAVONE.

New York. Čionykštis teismas pasiuntė 16 metų kalėjiman buvusį kasierį maskoliskai—chiniško banko, Erwiną J. Winderį, kuris iš banko filijos New Yorke pasisavino 680.000 dol. Jis prisipažino. Jis apskystas dar už kitus tris prasižengimus, bet už juos bus teisiamas, kada atsėdės dabartinę bausmę, taigi po 16 metų.

NETIKROJ VIETOJ PININGUS DĖJO.

Milwaukee, Wis. Gyvenanti čia našlė Augusta Lauterback pranešė policijai, jog jai iš namų pavogė visus per 22 metų sutaupytus pinigus, 5000 dol. Piningus tuos ji laikė sienos skylėje namų kelnorė. Vagiiliaus nesusekta.

AMERIKONĖS MILIJONIERĖS IŠTEKĖJUSIOS UZ EUROPOS ARISTOKRATŲ.

Pereitą savaitę duklė Amerikos milijonieriaus Gruldo ištekojo už angliško lordo Decies. Iš viso už Europos aristokratų ištekojo šimtas amerikonių, kurių kiekvienos kraštis neniekia milijono dolarių. Iš viso su toms amerikonišms Europon nuėjo 220 milijonų dolarių piningų. Nenuostabu todėl, jaigu Amerikoje jieškoma kelio, kaip turtingas amerikones su jų piningais amerikonišms palaikyti. Sumanyta Amerikoje už brangius piningus pardavinėti aristokratiškus tikslus. Bet gal ne dėl vieno tikslų, turtingos amerikonišs kimbą prie Europos aristokratų, gal yra kitokios priežastis, kurios stumia amerikones į europiečių glėbį.

EKSPLOZIJOS.

Jamaica, L. I. Darbininkiskame traukinyj viename vagone, eksplodavo gazolinos bačka, invažiavus traukiniui ir atsinaujus, daugelis abejoja. Bet streikuojanti vežėjai, sutiko toliaus dirbti, kol tarybos su kompanijos atstovais nepasibaigs.

Carpenterville, Ill. Vienuose namuose atsitiko čia gazo eksplozija, kuri užmušė du vyršikiu, o 12 žmonių sunkiai sužeidė.

Smithville, Ark. Lokomotyvų taisymo varstotoose Kansas ir Texas geležinkelio eksplodavo garinis lokomotyvos katilas ir nudraskė dešimtį darbininkų. o apie tuziną jų sunkiai sužeidė. Eksplozija sugriovė ir lokomotyvų šapas ir taisymo varstotus.

Trinidad, Col. Kasyklose Kopiedale, 8 mylios nuo čia, atsitiko eksplozija, kuri išgriovė kasyklų olą. Oloj dirbo 14 darbininkų. Kas su jais atsitiko, dar nežinia.

NELAIMĖS ANT GELEŽINKELIŲ.

Chattanooga, Ten. Netoli McDonald stacijos pilnas važiuojančių traukinių išsoko iš bėgių. Tris vagonai apvirto. Dešimtis žmonių tapo užmuštų.

Sheboygan, Wis. Prie 8 gatvės su žmonėmis karas per atidarytą tiltą nupuolė į upę. Priegė tris merginos ir vienas vaikas. Konduktorius ir motormanas nuoko nuo karo į upę ir priplaukė kranto.

GAISRAI.

New Castle, Pa. Patro Eckland namai. Sudegė dvejetas vaikų, motina apdegė pavojingai, o trys vaikai, kurios motina iš degančių namų nuo antrų lubų per langą išmėtė, apsikūlė nepavojingai.

IS DARBO LAUKO.

Salt Lake City, Utah. Streikuoją graikai angliakasiai dirbant kasyklose Independent Coal & Coke Co. Buvo jau susirėmimai streikierių su šerifo pagelbininkais, pašautas vienas švedas darbininkas. Streikieriai laikosi kalnuose. Šerifo žmonės užmušė vieną graiką darbininką, o daug jų pašovė. Graikai sako, jog juos sveriant angliis prigauna ir per tai jie daugiausiai 70 dol. mėnesį uždirbti gali ir dar jiems paima iš to 20 dol. už paraką.

Chicago, Ill. Čia rengiamas buvo tarnaujančių Chicago City Railway Co., streikas, bet santikos teisėjams pasisekė nesutinkančias puses sutaukyti ir tokiu būdu streiko neleisti. Darbdaviai sutiko, kaip tarnaujanti reikalavo, mokėti už pilną dieną motormanams, kurie porą valandų jau važinėjo, o kitus konduktorius ir motormanus, atėjusiems darban, jaigu darbo nebūtų, palaikyti rezervuose ir duoti jiems darbą, kaip tik jis atsiranda. Abidvi pusės tas išlygas priėmė.

Wilburton, Okla. Anglių kasyklos likosi uždarytos neaprubezintam laikui dėl stokos vandens. Lietuvių čia yra pušėnas burelis, o jų daugumas yra kalnakasiai. Todėl tegul čia dabar niekas nekeliuą darbo jieškoti, nes čia jo nėra.

St. Grigaliunas.

New York. Sustreikavo 300 vežėjų Wells Fargo Co. Ar streikai išsiplatįs ir atsinaujus, daugelis abejoja. Bet streikuojanti vežėjai, sutiko toliaus dirbti, kol tarybos su kompanijos atstovais nepasibaigs.

Jungtiniuose valsčiuose pereitą savaitę buvo 291 nusibankrutinimas, arba vienu daugiau negu užpereitą.

IS VISUR.

Dėl studentų maištų Maskvos universitetas tapo uždarytas dviem savaitėm. Univrsiteto rektorius ir vice-rektorius atsiskaidė nuo savo vietų.

Iš Odesos prapuołė grafienė Mazidov. Ji paėmė ir piningus paukautus ir surinktus "tikrųjų maskolių" nuo 10.000 aukavotų sakautuvių dovanai pagarsėjusiam savo kvailais padavimajimais generolui Talmacevui. Odesos general-gubernatoriui.

Sulyg maskoliškosios komisijos atskaitos, nuo 21 lapkričio dienos Charbine maru apsigro 1109 žmones, o mirė 1106. Mirusių skaitlinyje buvo 30 europiečių, tame 3 daktarai, 3 ficeiriai ir 15 ligonių prižiūrėtojų. Bet jaigu tik tiek žmonių mirė, tai iš kitur galėjo rasti 5000 mirusių, kuriuos Charbine sudegino. Turbūt maskoliškosios komisijos atskaita prasielkia su teisybe.

Išsiysti jieškotų su ledu jures nuneštų 253 žvejų Finlandijos pakrantėse garlaiviai rado žvejus netoli Scitar salų. Jie atsisakė eiti laivan, nes nimate pavojus ir pasiliko ant ledo.

Turkijos sostinėj Konstantinopolyj sudegė viešpatystės tarybos, vidaus ministerijos ir ministerijų pirmininko rumas. Dailį archyvo išgelbėjo.

SOCIALISTAS E. V. DEBS.

A. Lincoln'o gimimo dienoj jis ragino protestuoti prieš Amerikos augščiausiąjį teismą, kadangi jame nėra darbininkų apginėjų.

Vokiečių parlamentas atstovus apreiškė, kad Vokietijoje alstai taip jau narsiai s gimine tėvys, kaip ir tiečiai. Jie pritarė ir p mui išlaidų karininkams, riskio laivyno reikalams, g matyt, pažiuos voki calistų keičiasi: iš tarp organizacijos jie keičias tika; taip jau ir prar je socialistai yra geri zai

Vokiečių parlame ūja vienbalsiai priėmė, kad būtų panaiki dar vartojama forma rasto ir kad jo vieto vsta lotyniska rai Jan ir dabar mokslišk Vokietijoj spaudiam lamento komisijos nu imis ir parlamentas.

Perdėtins Berl kopo instituto, gro ber išrado būdą, l amoniją tiesiog išradimas labai žemdirbiams.

Portugalijos bonoj, nors valdž drausta, katalikai rengė procesiją, kruvins susirėm 20 demonstrantų.

Hyne prapuołė rikonas, Rymė La fe, studentas am Ryme esančios tēp demjos.

Prancijoj n išmėgint naują a 250 pėdų su aerop orlaiviminkai Noel ir, žinoma, ant vi šė. Tą orlaivį norė ro ministerija. Orla rėjo su vienu pasi buti vieną valandą, išbuvo, bet besileid mės, masinos spar tės, orlaivis ir orai simė.

Sveikatos dars departament pasitiri prižiūrėjim my mieste Londone 000 namų be gyvei gausiai negyventi pietinėj ir vakarin dalyj.

Amerikoniskieji tai, tengiasi viduriu respublikoj Hondur linkinės Agalteca leinėms žemės plotu

Itali pakr lo revoliucija. Pra tē tris savo karis

Meksikoniskie, praneš amerikoni ninkui Yomgu, je parengt mieste E vių lenkinyj, ar orlaiviai perlektų i juos bus šaudu

Netoli Malate dijos generalas L siūrinėja su re ir tapo sumistas šviai lėk per amerikonišką p teisydam už neg de iš kanuolių, amerikoniškoj p vaikus, ten pabėg i Meksikoi.

Australijoj, paskendo mask "Glenbank". Iš 30 žmonių, tik 29 žmonės

IS BROOKL

"Pas mus buvo raso p. Ten buv no pereitame "Liet dabar jau nebetys čius Mokykla" pu mą, ir "p. J. O. bjojai kiek gal žmonės nelabai pri lykai", nežinia kod užbaigia. Panašiai žinomo Sinkaus komet "Čeverkyj" (je je Petruska "Liaud išradimo reklama "neleiviams", t tų, bet "Lietuva užmonie klaidin

arponis
diskoms
300,000
j nega-
mokyk-
kalba
perduo-
mokslo

uvusios
ustuose,
Pozna-
ncijoje,
iš izdo
ių. Iš-
ky pa-

lmingai
o metų
Gruen-
engiasi
rių ap-
ės nuo
arimais
os pri-
s neva

š Lie-
esenai
tųjų du
Lubau,
dešim-
ro Lu-
netoli
afienės
p mat
a prie
irktus
es, iš-
s.

nyčios
sugau-
ksinių
po vo-

entojų
š sos-
o gyv.

klystė
ustri-
š mi-
rinan-
o nuo

trebė-
ernų
gulus
š my-
tarp

veikl
gau-
ft su-
laus-
anėti-
suta-
Mas-

edu |
ulan-
raio
Jie
amate
do.

astan-
tystės
os ir
i. Da-

Vokietijos parlamento komisijos atstovas apreiškė, jog užgimus karui, vokiškąjį socialistai taip jau narsiai stos apgimime tėvynės, kaip ir kiti vokiečiai. Jie pritarė ir padidini- mui išlaidų kariumenės ir ka- riškojo laivyno reikalams. Tai- gi, matyt, pažiuos vokiečių so- cialistų keičiasi: iš tarptautiškos organizacijos jie keičiasi į tau- tišką; taip jau ir prancūziškie- jie socialistai yra geri pranci- zai.

Vokietijos parlamento komi- sija vienbalsiai priėmė reikalavi- mą, kad būtų panaikinta dabar dar vartojama forma vokiškojo rašto ir kad jo vietoj būtų in- vesta lotyniška rašto forma. Jau ir dabar moksliškos knigos Vokietijoje spaudinamos lotyni- ku raštu. Neabejojama, kad par- lamento komisijos nurodymą pri- ims ir parlamentas.

Perdėtinis Berlyno chemi- sko instituto, profesorius Ho- ber išrado būdą, kaip ištraukti amoniją tiesiog iš oro. Tas išradimas labai svarbus ypač žemdirbiams.

Portugalijos sostinė Lis- abonė, nors valdžios buvo už- drausta, katalikai ant gatvių su- rengė procesiją, kas pagimdė kruvinus susirėmimus. Suimta 20 demonstrantų.

Ryme prapuolė jaunas ame- rikanas, Henry Lawrence Wol- fe, studentas amerikoniškosios Ryme esančios tephorystos aka- demijos.

Prancūzijoje mieste Donai, išmėginant naują aeroplaną, nuo 250 pėdų su aeroplanu nupuolė orlaivininkai Noel ir Delatere, ir, žinoma, ant vietos užsimu- šė. Tą orlaivį norėjo pirkti ka- ro ministerija. Orlaivininkai tu- rėjo su vienu pasazieriu ore iš- buti vieną valandą. Ir jie tiek išbuvo, bet besileidžiant ant žemės, mašinos sparnai susiglau- dė, orlaivis ir orlaivininkai už- simušė.

Speciališką miesto van- dens departamentą inspektoriai paskirti prižiūrėjimui tuščių na- mų mieste Londone, surado 40- 000 namų be gyventojų. Dau- giausiai neapgyventų namų yra pietinėje ir vakarinėje Londono dalyje.

Amerikoniškąjį spekulian- tų, tenijasi vidurinėje Amerikoje, respublikoj Honduras gauti ap- linkinės Agaltece esančius ge- ležinės rudos plotus.

Haiti pakrantes, kur ki- lo revoliucija, Prancūzija atsiun- tė tris savo kariškus laivus.

Meksikoniškąjį urėdninkai pranešė amerikoniškam orlaiv- ninkui Youngui, jog jaigu laikę parengtų mieste El Paso orlaiv- ų lenktynių, amerikoniškąjį orlaivai perlėktų Meksiko sieną, į juos bus šaudoma.

Netoli Malato, Meksike, val- džioz generalas Lugue turėjo su- sirėmimą su revoliucionieriais ir tapo sumuštas. Jo karnolių šiviai lėkė per Rio Grande į amerikoniškąją pusę. Kareiviai, keršydami už nepasisekimą, šau- dė iš kanuolių į susirinkusias amerikoniškąją pusę moteris ir vaikus, ten pabėgusias nuo mušio iš Meksiko.

Australijoje, priešais Cossak paskendo maskoliškasis laivas „Glenbank“. Iš buvusių ant jo 30 žmonių, tik vieną išgelbėjo, kiti 29 žmonės prigėrė.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IŠ BROOKLYN. N. Y.

„Pas mus buvo tyku ramu“— rašo p. Ten buvęs iš Brooklyn- no pereiname „Lietuvos“ num., bet dabar jau nebetyku, nes „Liau- dies Mokykla“ pakėlė triukš- mą, ir „p. J. O. Širvydas dar- buojasi kiek galėdamas, bet žmonės nelabai prijaucia „Mo- kyklai“, nežinia kodėl“—taip jis užbaigia. Panašiai rašė pernai žinomo Sinkaus kompanija, o šiemet „Keleivij“ tos kompani- jos Petraška „Liaudies Mokyk- lą“ išvadino reklamatorka. Kaip jau „keleiviniams“, tai nėra ką sakyti, bet „Lietuvos“ skaity- tojai tenebunie klaidinami.

„Liaudies Mokykloje“ dar- buojasi ne „p. J. O. Širvydas“, tariant—ne jis vienas. Čia yra daugiau prelegentų, ir kiekvie- nas neša savo dalį, rengdamas paskaitas ir jas kas savaitę per- skaitydamas.

Apie „žmonių prijautimą“ p. Ten buvęs turbūt, turi ypatin- gą pažiūrą. Teisybė, kad į pas- kaitas ateidami žmonės neatsi- neša prelegentams dovanų: deš- rų, kumpių, kiaušinių ir gėlių bukiety, bet už tai atsineša, kaip teko pastebėti, gerus jaus- mus ir širdingą užuojautą; nes kas lankosi į „Liaudies Mokyk- los“ paskaitas, tas mato, jog tie patys, kurie pradėjo lankyti iš rudens, eina, neapleisdami nei vienos paskaitos ir dar atsive- da vis naujus klausytojus, beje lankytojai vienval dauginasi. Paskaitos—tai mat ne baliai: ūmai nesubėgs minios norinčios „pasilinksinti ir pamiklinti ko- jeles“; visur ir visuomet į pas- kaitas renkasi tik parinktinė publika. Tokia renkasi ir čio- nai, ir renkasi ne tik vyrai, bet ir moteriškoji lytis, kas priver- čia tik džiaugties, o ne kalbėti niekus apie kokį ten „neprijau- timą“.

Kalbant apie „Liaudies Mo- kyklos“ veikimą Brooklyne gali- ma bent tą pridurti, kad jei iš- tikrųjų neprijaučia—tai žinoma Sinkaus kompanija ir senai ne- besisukantis „Progreso Ratelis“ (kuris, beje, susideda gal vos iš dviejų špikelių...). Ir šitų visai negalima skaityti, kaip „Brooklyn žmonės“,—du, trys tegul sau ir keturi bus, nenusi- sekusieji, vadovai!—tai dar to- li gražu nėra „Brooklyn žmo- nės“. Girdėti, kad ir minėtoje nesisukancio ratelio pradžiuvę špikučiai, bandą surengti paskai- tą, jau nuošaliai „Liaudies Mo- kyklos“. Tas gerai. Bet tai jau bus „L. M.“ nuopelnas, kad su- žadino ir tinginius. Sinkaus kom- panija irgi pasikvietė garsųjį Seš- toką, kuris šiek-tiek pajukino publiką. Nei „Progreso Ratelis“, nei Sinkaus kompanija nėra pa- vojingji „Liaudies Mokyklos“ konkurentai. Pagalios tegul dirbtų visi, drauge ar skyriimais. Tegul tik turės kokią-nors rimtą programą, o ne demoralizuos vi- suomenę, kaip va Sinkaus kom- panijos prelegentas Seštokas, pa- sakodamas iš estrados apie mo- teris be kelių ir kaip va anuo- met „Progreso Ratelio“ patįs va- dovai išsikiliojo salėje „versiais“, „kiaušėmis“ ir tt. Tiesa, kad į tokius cirkus susirenka kaip-kada publikos keletas desėtų, bet ar ji pasimokina? Pasijuokia, girdė- dami kolones ir riebius karčia- minius žodžius, ir išeina dar la- biau sudemoralizuoti ir aptam- sinti, negu atėjo.

Tiek tai apie Brooklyn vei- kimus.

Esąs.

IŠ BROOKLYN. N. Y.

Prakalbų ir prelekcijų sezo- nas prasidėjo mūsų mieste. Kad šviečia tai šviečia tuos tamsuo- lius, siurbėles tautiečius; nes so- cialistai vis jau apsišvietę, tau- tiečiai vien visai tamsūs. Tai 2-ą dieną vasario garsus ora- torius, tautiečių atmetas, socia- listu tapęs K. Seštokas turėjo paskaitą, temoj: „Tautystė ar socializmas išgany žmonių?“. Ištikro tema plati ir graži, ją išaiškint reikėtų kelių vakarų; bet oratorius Seštokas perbėgo per temą kaip per gruodą kar- pėsę. Iš kur tautos atsirado, gar- susis mokytojas visai neminėjo, turbūt pats to nežinojo. Paėmė laiką nuo karo rusų su turkais ir japonais. Aiškino dėlko rusai kariavo ir dėl ko lietuviai tau- tiečiai išleidinėjo „Aušrą“. Tie nabagai tautiečiai ir gavę ko jie verti; nes viską dirbo, ir da- bar dirba vien ingijimui garbės, o ne visuomenės labui, ką ži- noma tik Seštokas daro.

Tautiečiai, sakė prelegentas prisisiurbė patriotizmo, o tas reikiška tiek, kaip muilo burbulas, paleistas ant vandens.... Tautie- čiai kitų neužkenčia, nes jie pilni religiškos bakterijos. Iš kovų nardojasi, tingi dirbt, (ne taip kaip darbštus Seštokas), par- tat ir bubnija apie tautystę. Lie- tuvių tautos nėra, jai ir yra kiek, tai vis kapitalistų inrankiai. Individualas užsimanė sociali- nes meilę (sic.). Jaigu tautietis suprastų etiką, tai nebūtų išna- dotojų. Lietuvių patriotai į „Aušrą“ rašė eiles, straipsnius apie kalbą vien tik ingijimui sau

ANGLIJOS KARALIAUS JURGIO V VEIDAS.

Anglijoj dabar labai stropiai rengiamos prie kara- liaus koronacijos, atsiliksiančios 22 birželio. Sako, ko- ronacija busiant baisiai iškilinga.

garbės. Patriotai rašė Lietuvos istoriją nuo Adomo ir Jievos, užlaikė „Aušrą“ vien pakėlimui savo garbės, ant galo susivienijo su rusų tautiečiais ir išdavinėjo revoliucionierius.... Socialistai stengėsi invikdyt geriausią tvar- ką ir išvaduoti žmonių, ne taip kaip TMD. kaikiurie, kurie nori pasidaryt carukais ir tt. ir tt. Istikro gaila laiko praleisti, klausant tokių prelekcijų, o so- cialistams nėra ką tokių užtar- jų pavydėti. Klausytojas.

IŠ UNION CITY, CONN.

Netiesa esą, kad Šv. Juozapo dr-ja nedėdieniais parda- vinėja degtinę. Dr-jos sąnario paliudijimas.

Union City, Conn., 6 vasario, 1911. Perskaitęs straipsnius, tilpusius „Lietuvos“ N3 ir 5, apie tai, kad Union City lietu- viai pardavinėja degtinę nedė- dieniais, sakau, kad tai netiesa. Kad būtų tai pasakytą apie kar- čiamininkus, tai galėčiau tylėti, bet kad tas užmetama Šv. Jur- gio draugijai, aš, kaip tos drau- gijos sąnarys, liudyju, kad ši draugija niekad nėra nedėdie- niais degtinės pardavinėjusi ir panaši žinia yra draugijos ap- šmežimas. Kas padavė žinią į anglišką laikraštį „Waterbury Herald“, tas tur būt parašė ir „Lietuvai“.

Labai stebiuos, kad D. Eimai- tis ir J. Martišius pasivadina blaivininkais. Juk pats Eimai- tis prisipažysta, kad Šv. Jurgio draugijos specialiskame susirin- kime reikė šaukti policiją, kad Eimaitį išvestų. Tegul spren- dzia visuomenė, ar reikia šaukti policiją blaivam žmogui išvesti iš lietuviško susirinkimo. Kas negeria pas lietuvius, o nueina gerty pas svetimus, tai dar nėra blaivininkas. Apie tokiuos blaiv- ninikus aprašinėjimui nėra ver- ta užimti tokią gražią vietą „Lie- tuvos“ laikraštyje. Tiems blaiv- nininkams nebuvo reikalo ir mo- kėt \$8.00 angliškam laikraščiui už parašymą apie juos. Tokie rašinėjimai svetimuose laikraš- čiuose nei kiek neatneša naudos, anaipat, atneša blėdį, nes lie- tuvius negražiai parodo.

Union City's lietuviai, kai dėl jų mažo skaičiaus daug yra nu- veikę tautos labui. Šią vasarą Šv. Jurgio draugija pati aukavo ir kitus pakalbino aukauti Vil- niaus Tautos Namams. Tos aukos tik man pačiam per lai- kraštį paraginys, neseniai buvo pa- siųstos „Lietuvos“ redakcijon, kad perduotų Tautos Namams Vilniuje. Kad taip ilgai nebuvo prisųstos, kasierius metė kaltę ant Eimaicio.

Dabar, 4-tą vasario, čia buvo surengtas teatras, kuriame vai- dino veikalą „Milijonai Vande- nyj“; gražus veikalas ir labai gra- žiai sulaukė; matyt, ir pelno ne- mažai liko.

J. Poškevičius.

Nuo redakcijos. Mės, toli bū- dami nuo Union City, Conn., ne-

galime žinoti, kas čia teisybė sako: ar „Waterbury Herald“ ar p. J. Poškevičius. Atsakomy- bę už žinią ir prikašiojimų tei- singumą, žinoma, paliekame ra- šinėjusiems. Union City lietuvių, matyt, persiskirta į dvi priešingi daly; reikėtų susitaikyt ir gyventi broliškai, bendrai dirbant naudin- gus darbus, vikinant blaivybę ir rūpinantis, kad įsigijus daugiau šviesos.

IŠ RIVERTON, ILL.

4-tame numeryje „Lietuvos“ korespondencijoj iš Riverton, Ill. korespondentas, p. Franke Do- veikas, sako, buk čia yra elektri- kos dirbtuvės, ir 4 šaftai angli- kasyklų, ir buk nesunku darbas gauti.

Bet čia elektrikos dirbtuvių nėra, išskiriant, vieną, kurioj dirba gal 3 žmonės, lietuviai ten ne- dirba.

Toliau korespondentas sako, buk kasyklose darbas nesunku gauti. Tas neteisybė. Dabar uždarė 2 šaftas neaprubėzuotam laikui, per tai, daug žmonių ne- turi darbo ir jo negali rasti.

Toliau p. korespondentas už- sipuola ant Rivertono lietuvių ir ant Šv. Jono Kr. draugijos, sako, buk tarp lietuvių sutikimo nėra. Tas netiesa, nes čia tarp lietuvių vaidų nebuva. P-as F. B. už- sipuolė ant Šv. Jono Kr. draugi- jos, buk sąnariai iš jos pasitrau- kė dėl nemokėjimo pašalpos li- gojo. Argi ponas F. B. nežino, kad draugija sąnariams išmoka pašalpą ir posmertinę net kituo- se miestuose esantiems, o jai kam neismokėjo tai, turbūt, kon- stitucija neleidžia duoti pašalpą neužsimokėjusiems nariams. P. F. D. rašo, buk delto pašalpos nemokėjo, kad iš draugijos nariai pasitraukia. Jaigu vienas pasi- traukia, tai tas neženkina, kad draugijos nariai mažintys. Ne- tik narių skaitlius nesimašina, bet daug naujų prisirašo. Kores- pondentas bara klubą ir draugi- jas, kad nieko neveikia visu- menės labui. Bet Rivertone lie- tuviai rišasi į kuopas: yra kuopa S. L. A., bandyta tvirti kuopa L. S. S. S. L. A. kuopa yra nors nedaug narių turi.

Palaidunas.

IŠ PORTLAND, OREGON.

Darbai nuo lapkričio pereitų metų sumažėjo beveik visose dar- bų šakose. Algos taip gi suma- žino nuo \$2.25 iki \$1.75 už 10 darbo valandų. Kaip kur suma- žino ir darbo valandas nuo 10 iki 8. Dabar darbai eina ne- geriausia. Neturintiems darbo sunku čia darbas rast, ypatingai paprastam darbininkui, žiemos laikui čia skurdas: buvis, kol dar- bai nepasigerina visose darbu šakose.

Apoll korespondencijoj iš Portland „Lietuvos“ 2 ram: namaryje neteisinga kaslink al- gy prasto darbininko: dabar ne- moka nuo \$2.25 iki 3 dolarių už

10 darbo valandų, bet nuo \$1.75. Darbininkų čia yra net perdaug, yra pulkai bedarbių. Todėl pa- tarčiau korespondentams prisilai- kyti teisybės, ir bereikalo nesu- vioti darbininkų ten, kur nėra kas veikti, o kelionė nemažai pi- ningų reikalauja.

D. J. Puišis.

IŠ ATHOL, MASS.

Nusižūdė lietuvis.—Athol, Mass. mieste gyvena arti tūkstančio lietuvių, beveik visi Va- balninkėnai.

31 sausio, 1911, čia nusinu- dyjo išgėres karbolinės rūgšties Pranas Matulaitis. Nusinuody- jimo priežastis tikrai nėra ži- nomos. Daugelio pasakojama, kad prie to jį privedė šeimyni- niški nesutikimai. Velionis bu- vo tvirto sudėjimo, turėjo 32 metų amžiaus. Amerikoje buvo išgyvenęs šešis metus ir buvo prigulėjęs prie S. L. A., bet kad nebuvo dar pilnas sąnarys, tai ir posmertines negalėjo gauti. Palaidotas miesto lėšomis.

Athol, Mass. mieste apskritai yra skaitoma arti tūkstančio lie- tuvių. Jie yra suvaziavę be- veik visi iš Vabalninkų para- pijos. Susipratimas tarp jų pa- kilęs ne ant augščiausio laipsnio. Kalbas tam turbūt paėjimas iš vienos parapijos, nes ir patarlė sako: „kur vienojumas, ten nuo- bodumas“; taip ir čia yra. Di- desnė lietuvių dalis dirba skulp- ar p. J. Poškevičius. Atsakomy- bę už žinią ir prikašiojimų tei- singumą, žinoma, paliekame ra- šinėjusiems. Union City lietuvių, matyt, persiskirta į dvi priešingi daly; reikėtų susitaikyt ir gyventi broliškai, bendrai dirbant naudin- gus darbus, vikinant blaivybę ir rūpinantis, kad įsigijus daugiau šviesos.

J. D. Taunis.

IŠ NEWARK, N. J.

4 vasario d. L. S. S. 11 kuopos buvo čia parengtos prakal- bos. Kalbėtojas buvo pakvies- tas spėjęs jau tiek triukšmo pridirbti, Valparaiso studen- tas p. Seštokas. Žmonių, garsaus mokytojo pamokinimų klausyti susirinko pusėtinis bu- relis. Kalbėtojiui pasirodžius, publika, matyt dar jo nepažino- dama, priėmė delnų plojimais.

Seštokas žadėjo aiškinti dabar- tinį darbininkų padėjimą, bet, matyt, nemokėdamas temos pri- silaikyti, kalbėjo apie Christų, užgaudamas tikinčių, kurių čia buvo nemažai, jausmus. Peikė parapijines mokyklas ir ragino į jas vaikų neleisti. Toliau kal- bėjo apie Dievą, užtikrindamas, kad jis toks jau žmogus kaip ir visi. Ir vėl atkartojė tą patį ką ir Brooklyn, buk Christaus vi- sai nebuvo, o pirma kalbėjo. kad jis buvo paprastas žmogus.

Kalba ta tokį triukšmą sukėlė, kad p. Seštokas turėjo nustoti, svetainės šeimininkas, paėmęs už rankos, vedė kalbėtoją, o publi- ką plojo, tam pritardama. Pra- kalbų vedėjas prašė publikos leisti pabaigti kalbą, ir ji sutiko, bet kad Seštokas pradėjo ir vėl tikėjimą užgavinėti, kilo vėl triukšmas ir reikėjo kalbą už- baigti. Tai dar pirminis toks triukšmas čia buvo laike pra- kalbų.

Ten buvęs.

IŠ SO. BROOKLYN, N. Y.

D. L. K. Mindaugio draugija stovi ant gero pamato, turi 126 sąnarius, draugijoj yra gera tvar- ka. Sios draugijos pirmininkas p. Jonas Bindokas, daug pri- dėjo darbo ir viską prie geros tvarkos privedė.

Pereitais metais lapkr. mėn. draugija insteigė knygyną; jai rūpi labiausiai šviesos skleidimas tarp mergaičių.

Minėta draugija dabar rengia balių, 18 dieną vasario, Schmitz svetainėje, 709 — 3rd ave., Brooklyn. Bus sulošta komedi- ja „Kerštinga Meile“, taipgi bus dainos, deklamacijos, ir visoki žaislai. Pelnas skiriamas knyg- gyno naudai.

A. Maliauckas padirbo ir pa- aukavo gražią spintą draugi- jos knygynui, S. paaukavo knygynui \$10.00. Juozas Wise \$2.00. Už jųjų dovanas drau- gija ištaria ačiū!...

Juozapas T. Sezė.

IŠ EASTHAMPTON, MASS.

Čionykščiai lietuviai „atvėso“ nuo D. L. K. Vytauto Klubu.

Žiūri į „stiklinį dievą“.

Pereitais 1910 metais įsikūrė čia neprigulmingas pašelpinis klubas vardu D. Liet. Kun. Vy- tauto. Išsyk mūsų broliai karš- tai emėsi klubą inkurtį ir pri- sirašyti į jį. Bet vėliaus pasi- rodė, kad jų karštis ne toks gal didelis buvo, nes greit atvėso. Kaikurie jau nebeatina į susi- rinkimus. Savo vargingai už- dirbtus skatikus neša noriaus į vokiečių klubą, kur per čielas nedėlias žiūrį į „stiklinį dievą“. Užmokėti 50c. mėnesinės mo- kesties į draugystę tai jiems gai- la, gaila piningų ir užsirašyti kokiām nors laikraščiui.—Lietu- vių čia gyvena 20 šeimynų ir tiek jau pavienių, o laikraščių ateina vos keturi egzemplioriai: 2 „Lietuvos“, 1 „Keleivio“ ir 1 „Kovos“.

Neseniai atsilikusiam D. L. K. Vytauto susirinkime buvo sumesta \$4.25 aukų Chicago streikininkams (žr. aukų skyrių). P. W.

IŠ ST. CHARLES, ILL.

Čionykščiai lietuviai pradeda darbuotiesi tautiškoj dirvoj. Yra čia pašelpinės lietuviškos draugo- vės D. L. K. Vitoauto ir Sv. Jurgio; yra S. L. A. 250 kuopa, kuri taipgi darbuojasi, tik gai- la, kad daugelio narių, kuriems nepatinka naujoji S. L. A. kon- stitucija, nori nuo jos pasitraukti. Minėta kuopa 24 d. lapkričio pa- rengė vakarą su teatrališku per- statymu. Perstatė dramą „Pas- kutinė Banga“. Perstatymas pasisekė labai gerai. Dabar vėl rengiasi 18 vasario atlošti dra- mą „Išgama“ ir komediją „Tar- nas in painiojo“.

D. L. K. Vitoauto Dr-ja, nors nuo savo insikurimo iki badar rieko nenuveikė, dabar pradeda darbuotiesi. Ji inkuria knygyn- nę, nors netruko tarp narių kningynėlio priešų, kurie nesu- pranta knygų ir laikraščių nau- dingumo.

J. Ant. Dundulis.

IŠ MILLINOCKET, ME.

Čia gyvena nemažas burelis lietuvių, bet jie stovi ant labai žemo laipsnio. Yra tik T.M.D. kuopa, bet ir ta pati ketina pa- irti; kitokių draugijų nėra. Mat čia nėra tinkamo pirmininkaiti žmogaus, kuris galėtų kuopą vesti ir tvarkyti. Tarp čionykščių lietuvių ramybės ir sutikimo nėra, viešpatauja nesikentimas, apkalbos, o paskui iš to gema teismuose bylos, kurios iš lietu- vių kišenių piningus ištraukia.

A. S.

IŠ FAMINGTON, W. VA.

Lietuvių yra čia keturios še- l mynos, o pavienių bus apie tu- zinas. Šviečiasi jie paprastai prie alaus bakutės, nes kitokią apšvietimo nemėgsta.

Anglių kasyklose dirba pilną laiką, bet uždirbti darbininkai uždirba menkai. Dabar dar ir tas menkas algas sumažino. Vis- ką reikia pirkti kompanijos kraut- vėse, o ten lupa už viską la- bai brangiai. Kalnakasys.

KLaidos Atitaisymas.

No. 5 „Lietuvos“, korespon- dencijoj iš Athol, Mass., pasa- lyta buk Draugija „Blinda“ ren- gia teatrą, atloš komediją „Dak- taro kabinete“. Čia nėra drau- gijos „Blinda“, bet yra teatru- liškoji draugija „Bilda“, kuri gy- vuoja jau antri metai.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Johnui Inison. Su asmeniškai reikalais reikia kreiptiesi ne per laikraštį, bet tiesiog prie giminių ir pažįstamų. Asmeniškuose rei- kaluose laikraštis negali patar- nauti, nes laikraščiai užsiima tik viešais visuomenės reikalais. Gi- minės ir draugai pažįsta pra- šantį, laikraščiai gi nevisada.

JUOKELIAI.

— Siandien mus mokytojas to klausė, ant ko tikt trys vaikai atsakyti teizinojo, papasakoja vie- nas vaikas, iš mokyklos parėjęs, savo motynai.

— Aš tikiu, kad ir tu tarp jų trijų buvai!—sako motyna.

— Berods, mamyte, aš ir bu- vau tarp jų.

— Ak, tai man džiaugsmas! Koks-gi tai buvo klausimas?

— Kas išmušė kaimyno langą.

— Kaimynas.

— Kitur būdavo su didele šir- dzia žmonės. Čia tokių nėra. Bū- davo, kai reikia, paprašo pen- kių rublių, o man sako „gal de- šimties reiktų?“—„praverstų“ pa- sakydavau, ir gaudavau penkiol- ka.... Čia nėra, nėra tokių žmo- nių!...

— O dabar sveikam nereikia piningų?

— Ne, dabar aš pats bankan dedu.

— Ar negalėtum-gi man dabar duot penkį.

— Durnius!....

Mokytoja: Joneli, kas tai yra panašybė?

Jonelis: Aš užmiršau, poni.

Mokytoja: Gerai, jaigu tu pa- sakytum: „Mano valandos mo- kykloje yra taip skaisčios, kaip saulės spindėjimas“, kokia kalbos figura tai būtų.

Jonelis: Ironija.

Cleveland Leader.

Advokatas: Klausimai, kad ty- čia supainiojus Tamstos nesu- painioja. Tamsta gal kokius patyrimus turi šiam dalyke.

Klientė: Šešis vaikus.

The Truth Seeker.

DR. PANCENKO.

Peterburge teisme jis davė prisipažinimus ir išai- kinimus, kaip jis už didelius piningus duodamus jam grafo DeLacey nuodijo žmones, kokius norėjo tas grafas

Kad gyvuojantis dalykai būtų gražūs ir geri, mes galime reikalauti, o kad gražūs ir geri dalykai gyvuotų, mes galime tikrai norėti.

SOHILLER.

Redakcijos Pastabos.

ŠIŲ DIENŲ LAIKRAŠTIJA.

Laikraštinkystė nemokinama mokyklose, nėra knygų, iš kurių galima būtų laikraštijai priklausomus dalykus arteliau pažinti, nėra ir pakankamas laikraštijos istorijos. Tai ne tik pas mus, bet ir Amerikos laikraštija, gal būt daugiausia negu kur kitur išsiplėtusi, iki šiol neturi savo istoriko. Labai indomus dėl to yra Will Irwin'o Amerikos laikraštijos studijai, kuriuos dabar pradėjo spausdinti savaitraštis *Collier's*. Šitie studijai bus užbaigti spausdinti vos liepos mėnesį. Dabar jau pasirodžiusieji du straipsniai "Laikraštijos galė" ir "Miglotas pradžia" liudija studijų visapusiškumą ir gyvumą.

Dabartinės laikraštijos galė esanti žiniose. Ne redaktorių išdėdamos nuomonės ar pažvalgos, bet žinios pirmiausia yra žmonių įveskomos laikraštijai. Žinių juoplačiausiems žmonių sluogsnams indomumas duoda laikraštijai prasiplatinimą ir, kita pusė imant, laikraščiai tik tam tikrų žinių parinkimu (ne redakcinių straipsnių) išdirba žmonių opiniją, taip kad žmonės nei nejaucia iš kur pas juos ta opinija atsirado. Dėlto-gi Amerikoje dabartiniosios gadybės laikraščiai po religijai yra galingiausia spēka.

Seniaus buvę ne taip. Senųjų laikų Amerikos laikraštija, pasėdama ty laikų anglišką, pirmoju vieton dėjusi redakcinius straipsnius. Jau buvę tapinamos kokios žinios, ta tik dėl to, kad jų reikė redaktoriams kaip medžiagos savo "editorialams". Senųjų laikų laikraštijai buvę kaip aksioma tai, kad jie neturi užimti paprastais gyvenimo dalykais. Dabartiniosios laikraštijos aksioma sako atžargiai.—1815 m. 22 d. liepos Londono laikraštis *The Times* apie Waterloo mūšį tematė reikalą atspausi vos keliolika eilučių visai nežymioj vietoj. Dabar-gi apie kiekvieną kad ir nei pusę tiek svarbos neturintį atsitikimą rašoma pirmame puslapyje juodidžiausiu antgalviu. Senobinė laikraštija buvus prieinama tik nedaugeliui žmonių ir negalėjus bū didžiausia pagelbėtoja demokratijai, kokia yra dabartinioj laikraštijai.

Modernišios laikraštijai Amerikoje padaręs pradžią James Gordon Bennett, įkurėjas New Yorko laikraščio *Herald*. Will Irwin jį vadina *išradėju* žinių, kaip dabar yra suprantamas. Jis suorganizavęs būrį reporterių, greitesniam žinių gavimui samdęs laivus ir arklius (telegrafo stiebai tą syk dar buvę "žali", sako Irwin), ir pasiekęs to, kad jo žinios iš meksikanikos karės buvę naujas ir tikresnės už valdžios gaudamas. Duodamas naujausias žinias, pigiausiai pardavinėdamas laikraštį, Bennett užviešpatavo laikraštijoj. Kitiems liko tik pasiekti jo paveizdą.

Vėlesniu laiku šis rūpinimas duoti naujausias ir žmonių reikaujamą žinias išvirsto į taip vadinamąjį "geltonąjį" žurnalizmą — demagogiškąjį savo esybę. Su "geltonuoju" žurnalizmu susirūti vardai Pulitzer'o ir Hearst'o, Goddard'o ir Brisbane'o.—Apie "geltonojo" žurnalizmo atsiradimą, jo blogybes ir reikšimą laikraštijos išsiplėtojime W. Irwin kalbės sekančiose savo straipsniuose.

Skaitant W. Irwin'o straipsnius, ne viena mintis ateina apie mūsų lietuvių laikraštiją. Mūsų tikrai gražu užsikūsi nuo kitų naujoviškosios laikraštijos. Mes dar niekad nesame pabandę įvilkinti organizuotą žinių rinkimą, *tokių žinių, kokiomis labiausia indomautų mūsų žmonės*. Mes žinias "tekančioms" iš svetimų laikraščių, ir todėl jos dažniausia yra senos, o svarbiausia mažai teindomos mūsų visuomenei. Taip surankiotas žinias neklasifikuojame pagal jų svarbumą, bet sudedame po vieną kokių nors bendrą antgalvį "iš Amerikos", "iš Visur", ir p. kiekvienai žinutei padėdami arba nieko nesakant antgalvį, arba ir jokio. Tuo tarpu antgalvis turėtų pasakyti jau beveik visą žinios turinį, o antgalvio raidžių didumas—žinios svarbumas. Šitie dalykai labai svarbūs kaip skaitytojo atidės atkreipimui, taip ir palengvinimui susirasti reikalingą žinią. Prie mūsų priprasto žinių klasifikacijos būdo galima kuo ne visą laikraštį perskaityti, o kokios nors labai svarbios žinios visgi nepastebėti. Sulig žinių mūsų laikraštija labai palša; mūsų laikraščių puslapiai, kurie užimti žiniomis, išrodo lyg kad visai nereikalingi, lyg koks balastas,—taigi visi atzargiai kaip tai yra naujoviškoj laikraštijoj. Dėl žinių palsumo pas mus svarbiausiu lieta vienas dalykas—straipsniai ir redakcinių pastabos. Matomai, nesužiningu būdu mes tebesilaikome senobinių laikraštijos tradicijų.

Žinoma, nėra mums reikalo visame pamėgdžioti kitus. Turime patį patį žinoti savo žemes, turime tyrinėti musiškojo gyvenimo sąlygas, galvoti originališkai. Tačiau prisižiūrėti kitų pažangai ir kur tinka pasinaudoti kitų senesnių už mūsų laikraštijos dirvoj prityrimais mums būtų ir naudinga ir reikalinga. Ypač kad mes patį patį tingiai ir galvojame ir progresuojame...

Tikrai ne pro šalį būtų—ir juo greičiau, juo geriau—suorganizuoti mūsų laikraščiams gūvių reporterių būrį. Reikėtų persikurti su ta nuomone, kad laikraščio vedimui reikalingas tik redaktorius, kuris sėdėdamas užsidaręs savo kambarėlyje, rašytų iš svetimų laikraščių ir jam ir kitiems neindomias žinutes. Dabartinė laikraštijos gadybė yra *reporterių gadybė*, o redaktoriai jo yra tik klasifikatoriai ir kur reikia komentatoriai. Tinkamų reporterių būrio suorganizavimas mūsų laikraščiams atneštų tik naudą: mūsų laikraščiai pataptų indomūs, gyvi, daugiaus atspindintys mūsų visuomenę, o dėlto ir daugiaus skaitomi, o dėlto vėl ir geriaus apsimokantys. Žinių naujoviškoj klasifikacija laikraščio paimdaminimui irgi daug prisidėtų: reporterius įvedant, ji ir net būtina reikalinga.

Visas panašias naujybes įvesti vienas koks mūsų laikraštis gal negalėtų ar nedrįstų... Tad teapsvarstys tai būsimas laikraštinių suvaizavimas. Kad suvaizavime būtų geresnis susipratimas, tikrai patartina laikraštinkams sekti Will Irwin'o straipsnius.

reik, o antgalvio raidžių didumas—žinios svarbumas. Šitie dalykai labai svarbūs kaip skaitytojo atidės atkreipimui, taip ir palengvinimui susirasti reikalingą žinią. Prie mūsų priprasto žinių klasifikacijos būdo galima kuo ne visą laikraštį perskaityti, o kokios nors labai svarbios žinios visgi nepastebėti. Sulig žinių mūsų laikraštija labai palša; mūsų laikraščių puslapiai, kurie užimti žiniomis, išrodo lyg kad visai nereikalingi, lyg koks balastas,—taigi visi atzargiai kaip tai yra naujoviškoj laikraštijoj. Dėl žinių palsumo pas mus svarbiausiu lieta vienas dalykas—straipsniai ir redakcinių pastabos. Matomai, nesužiningu būdu mes tebesilaikome senobinių laikraštijos tradicijų.

Žinoma, nėra mums reikalo visame pamėgdžioti kitus. Turime patį patį žinoti savo žemes, turime tyrinėti musiškojo gyvenimo sąlygas, galvoti originališkai. Tačiau prisižiūrėti kitų pažangai ir kur tinka pasinaudoti kitų senesnių už mūsų laikraštijos dirvoj prityrimais mums būtų ir naudinga ir reikalinga. Ypač kad mes patį patį tingiai ir galvojame ir progresuojame...

Tikrai ne pro šalį būtų—ir juo greičiau, juo geriau—suorganizuoti mūsų laikraščiams gūvių reporterių būrį. Reikėtų persikurti su ta nuomone, kad laikraščio vedimui reikalingas tik redaktorius, kuris sėdėdamas užsidaręs savo kambarėlyje, rašytų iš svetimų laikraščių ir jam ir kitiems neindomias žinutes. Dabartinė laikraštijos gadybė yra *reporterių gadybė*, o redaktoriai jo yra tik klasifikatoriai ir kur reikia komentatoriai. Tinkamų reporterių būrio suorganizavimas mūsų laikraščiams atneštų tik naudą: mūsų laikraščiai pataptų indomūs, gyvi, daugiaus atspindintys mūsų visuomenę, o dėlto ir daugiaus skaitomi, o dėlto vėl ir geriaus apsimokantys. Žinių naujoviškoj klasifikacija laikraščio paimdaminimui irgi daug prisidėtų: reporterius įvedant, ji ir net būtina reikalinga.

Visas panašias naujybes įvesti vienas koks mūsų laikraštis gal negalėtų ar nedrįstų... Tad teapsvarstys tai būsimas laikraštinių suvaizavimas. Kad suvaizavime būtų geresnis susipratimas, tikrai patartina laikraštinkams sekti Will Irwin'o straipsnius.

MŪSŲ KORESPONDENCIJOS.

Darbai eina neblogiausiai.

Lietuviai miega.

Matyt, mes žengiamo progreso keliais.

Ir čia jau pradėdame atbusti. Lietuviai paskendę girtuoklybėje.

Geistina, kad ir kiti imtų pavyzdį iš mūsų praklinių darbų. Buvo garsios prakalbos; kalbėtojas kalbėjo apie vienybę, ragino viso pasaulio darbininkus vienyties. Publika buvo užganėdinta, ką liudyjo delyni plojimai. Geistina, kad ir kitur....

Buvo "teatras". Lošė puikiai ir neblogiausiai. Matyt, žengiamo.... Geistina, kad ir kitur....

Panašių korespondencijų pilni visi mūsų laikraščiai. Nuolat tas pats ir nuolat beveik tais pačiais stereotipais žodžiais. Vargu bau kam jos gali būti labai indomios; jai bent.... jų rašytojams.

Žmogus tėvynėje tiek gyvs yra, kiek ji jame, jo širdyje gyva!

Žmogus tikrai iš vidaus teaug.

Kad nežinau, kuomi pradėti, tai veik uoliai, ir tuoj žinosi, kaip gerai.

Vidunas.

Geriaus su teisybė laimėt priešininką, ne kaip su melu—draugu.

V. Kudirka.

Kaip draugijai, taip ir šeimynai, kokiame išsiplėtojimo laipsnyje jos nebūtų, pilnai ramybei, laimei, pirmiausia reikalinga dorisioji liuosybė. Ji yra mūsų dorisiojo gyvenimo ir visų jo aprašų saulė.

A. Pogossky.

IS LIETUVIŲ LAIKRAŠČIŲ.

Laisvosios Minties N13 įžanginis straipsnis ragina kovoti laisvai manančius žmones prieš Romos bažnyčią, kuri prisiekdinus kunigus, "kad jie kovos prieš naujosios gadybės mokslą". Dvasiškijs:

"Taip darė pirma, nesiekdinta, tad ko galima laukti iš jos, kuomet jai liepta daryti tai po prielaga?"

Taip jau ir laisvamanių—kovojų prieš Romos bažnyčią pirma, kovos ir dabar.—Sulig mokslo laisvės, kurią mini *Laisv. Mintis*, nereikėtų bijoti. Mokslininkai, jaunu tik jie yra mokslininkai, labai toli stovi nuo kokių nors prisiegių ar ne prisiegių. Kas dėl mokslo taip vadinamos popularizacijos, kuriai precizija skaitoma lyg kad nereikalinga daigtų, tai ir čia juk popiežiaus encyklikų tepalikama *status quo*: Roma trauks savo pusę, kiti irgi, žinoma, savo. Dvasiškijs turi savo "kurpalį", bet negi galima užginti, kad daugelis laisvamanių taip jau neturėtų savųjų. Turėkime konkretesnius siukius žurnalams, ypač būdami aštrioji su kuo nors kovoje, kas jie nebūtų, negali prezentuoti tyrojo mokslo, jai ne dėl ko kito, tai jau vien dėl savo silpnos žmogiškos prigimties. Jie dažniausia pasipašo iš žmonių zinyno tik po pluoštelį jiems patinkamų žinių ir iš jų piešia vaizdą, jiems reikalingą, bet labai retai tesutinkantį su tikrojo dalyko stoviu. Kada tokių apsirėikimų nebebus, kas gali įspėti? Visgi turbūt labai, labai negreit. Žinoma, tai yra gana liūdina.

Prūsiose išėjo naujas mėnesinis laikraštis *Jaunimas*. Nedidelis, 16 kringutis formatu puslapių. Tačiau jo turinys platus ir indomus. Svarbiausia, kad nėra tokių raštų, kurie teesti vietos užpildymui. *Jaunimo* artinaišias bendrabardis yra Vidūnas. Jo vardas užtikrina laikraščio gerumą. Pirmajame straipsnyje Vidūnas išdėda gražius pamokslinius jautimui.

"Kas jaunas yra, turi augti. Bet mūsų tikroji jaunybė, mūsų vidaus jaunimas teauga, mums norint augti, mums patems auklėjantis... Tuli tikslai augia darydami, kaip vienas ar antras išlikimas žmogus liepla daryti. Tokie neauga. Nesa jie išliko negyvena. Nėra jie jaunai. Tie, kurių paliepiusis jie pildo, tie gyvena juose... Žmogus turi norėti patį gyvenimo taką suirasti ir patį jį žengti vien būdumu. O kad ir kartą paklystų. Geriau yra klaidintis savo gatiomis pastikint, negu vaikščioti tikru keliu kitam vaduojant... Bet kiti prityrimai, kiti žinojimai ir patarimai reikla naudoti. Būtinyje yra mėsiti kiti ypatiai išlikimui žmonės pataria. Tik aklos juos sekti netinka... Žmogus turi augti, jels jis yra daugiau saviškas pastojęs."

Tai yra aukso patarimai mūsų lietuvių jaunimui, mūsų mokslus einantiems ir jų neeinantiems jauniems vyrams, labai dažnai tik kiti tikrais ir netikrais keliais vaduojamiems, labai dažnai pasigriebiantiems kokią nors idėją ar madą, visai nepatikrinant jos gerumą ar mums tinkamumą.

Vidūnas savo žodžius taiko ir į visą Lietuvą.

"O jauni mes dabar visi. Jauna yra Lietuva. Kupa jį augimo gali. Šviesi jį aiškia viltimi. Kad jį tik tolia ir pasilikty! Kad pilnai pajautume šio laiko svarbą ir malonybę! Pajautume ir išmanytume jaunųjų dienų uždavinį!"

Statydamas sau tokį uždavinį, uždavinį *originališkos* lietuvių dvasiosios kultūros auklėjimo, *Jaunimas* negali pasilikt vien Prūsų lietuvių laikraščiu; tokio laikraščio stokoja visai Lietuvai. Reikia džiaugties susilaukus tokio laikraščio ir linkėti jam geriausio pasisekimo.

Jaunimo adresas: Martin Aszmutat, 78 Hohe str., Tilžėje.

Didžiojo Lietuvos išejo kitas naujas mėnesinis laikraštis *Pasivintinis*. Skiriamas jis lietuvių reformatų dvasiškiems reikalams. Katalikų užpildinėjami reformatų neturėjo savo organo atsakyti į užpildinėjimus. Išikūrė *Pasivintinis*, dabar tą progą turės. Pirmame *Pasivintinio* numeryje J. Sepetys aštriai kritikuoja *Borromejus* encykliką (apie kardinalo Borromejo); telpa taip jau reikenzija kun. A. Dambrausko knygoms: *Pradžią ir išsiplėtojimą protestantizmo Lietuvoje XVI amė*.—Kittuose raštuose išguldinėjama reformatų tikėjimo dalykai. Indėta maža apysakėlė versta iš voki-

kos kalbos ir trumputė 1910 metų apžvalga.

Pasivintinio adresas: Kun. J. Sepetys, Linkava, Kauno gub.

Vilties N6 skaitome: "Zemaičių vyskupijos kunigų permainos. Pasiskirti: kun. J. Tumas Laizuvos (Siauliu apl) klebonu". —

Katalikas nuolat betalpina M. Petrausko dainelės. 6-me numerįje indėta viena gražesniųjų: *Saulėlė Raudona*.

Vienybės Lietuvnikų 6-tas numeris visas sustatytas nebe 13 emų eilutėmis, bet 20. Pažymime, kaip bandymą surasti lietuvių laikraščiams tinkamesnį eilučių ilgį.

Vienybė Liet. pasak vieno lenkų laikraščio praneša, jog Amerikoje, Minesota valstijoj yra miestas vardu Vilnius. Tik jis taip jau, kaip ir Lietuvos Vilnius, matyt, sako, lenkų rankose besąs. Gal irgi reikėtų bandyti atkovoti ir lietuvišką pavertį....

Kova paskelbia Lietuvos Socialistų Sąjungos viršininkų išrinkimą. Išrinkta: redaktoriu J. B. Smelstorius, centro sekretoriu A. Purvis, administratoriu A. Žymonys.—L. Soc. Sąjungoj apsirėikiama dabar dvi nuomoni: viena nori, kad sąjunga pasilikty, kita,—kad sąjunga susidėtų su Amerikos Socialistų partija, taigi kad nustotų gyvavus, kaip savastov sąjunga. Paskutinės nuomonės atstovų, rods, nėra daug.

Dėl Fondo Vadovėllams leisti.

Subruzdų lietuviai kelti savo tėvynėje apšvietimą, pagerinti tautiečių būvį. Pasipylė sumanyimų sūmarnymai labdaringsiems tikslams rinkti aukas. Kaip koks sumanymai jėko į tikras vėžes ir žengia prie savo siekių.

Vienas tokių sumanyimų galima sakyti yra ir "Fondas Vadovėllams leisti". Pirmiausiai prie šito sumanyimo prisidėjo amerikiečiai lietuviai, rinkdami aukas ir skelbdami konkursus. Netrukus šis sumanyimas rado užuojuojantį ir platesnį visuomenę. Aukos tuomet pradėjo pūsėtinai plaukti. Susirinko netoli keturių tūkstančių rublių.

Rodės jaunutė mūsų tautiška mokykla sulauks tinkamų vadovėlių. Tikėjome ir troškome, lietuviai mokytojai, turėti savo mokyklose vadovėlius, parašytus sulig tam tikrų pedagogijos ir didaktikos reikalavimų. Ypač, kad "Konkursų Fondas" perėjo į rimtas "Lietuvių Mokslo Draugijos" rankas. Tikėjome sulaukti nuo "Europos Konkursų Komiteto ir Teisėjų" tikros pagelbos tautiška mokykla. Manėm, jog "Konkursų" komitetas sąžiningai pasidaruos ir premijos tikrai geras vadovėlius.

Bet mūsų norai, turbūt, nevisai išsipildė. Labių-labiausiai trūksta lietuviškos mokyklos skaitymo knygelių I, II ir III mokslo metams. Čion mes mokytojai tiesiog nežinome nuo ko pradėti sistematišką lavinimą kūdikių, prigimtoj kalboj. Buvo iki šiam laikui keletas elementorių ar taip vadinamų pradžiamokslų, kuriuos vienus galima pavadinti šlamštais, o kitus pusšlamščiais.

Konkursų teisėjai jau buvo suvažiavę Vilniū 17 ir 19 d. Balandžio 1908 m. perkartinėti prisijustus rankraščius. Pripažino premijas už konkursinius veikalus: pusę premijos už parašymą "Dovanėlės—skaitymo ir rašymo mokslas" Ksav. Vanagėliui, ir tą "Dovanėlę" rekomendavo paimti kaip "Pirmąją skaitymo knygą". Pirmas, rodos, iškėlė į padangę šį vadovėlį "Šaltinis". Aš čia negildinsiu smulkiai turinį vadovėlio. Jojo vispusiška smulkia kritika tilpo "Mokyklos" No. 10 ir 11, 1910 m. Juokų Senio. Ir išteisybės šį vadovėlį ne ką augščiau iškilusių galim patatyti. Tiesa, šis vadovėlis bus gal ir geriausias už visus iki šiam laikui išleistus. Turį jis gerias ir blogas puses: daugelis straipsnių ir šiaip parinkimas medžiagos labai atsako pradžiamokslui. Tame tik ir yra auto-

riaus-pedagogų nuopelnas. Svarbiausia vadovėlio yda bus tai, kad jis sustatytas nesistematiškai, ne pagal pedagogikos ir didaktikos reikalavimus. Prie to dar ir kaina (60 kap.) vadovėlio peraugsta, ypač mūsų neturtingose mokyklose, kur vargdenių vaikų tankiausiai patis turi pirkti sau vadovėlius. Nemačiau dar nė vieno mokyklų priimtos "Dovanėlės" ir nežinau, ar tiks mums, mokytojams, ją įsileisti į savo mokyklas.

Prie ty netikusių premijuotų vadovėlių skaičiaus galima prisikaityti ir J. Gebrio "Geografiją". Šio vadovėlio išleidimui, be pripažintos jam pusės premijos, skolinta iš "Fondo" apie 2,000 rublių. Tiek pinigų "išaikvota" o vadovėlio, galima sakyti, kaip neturėjome, taip ir neturime. Apie šį vadovėlį keliuose laikraščiuose tilpo recenzijos, o "Viltys" p. Karūkštis, jį kritikuodamas, nurodė jojo netikrumą.

Dar pusę premijos pripažintą už "Žiupsnelį" Vladislavui Lovmianskiui, ir rekomenduota kaip "antroji skaitymo knygą". Šią knygėlę paėmęs rankosna, vartai ir išsiūrėjęs, nežinau iš kurio galo pradėti mokyklą. Didelės nesistematiskumas sutvarkyme medžiagos visur matosi. Šiame vadovėlyje straipsnių yra labai atsakančių, bet tarp jų įmaišyti tokie, kurie tikty, tik pirmamečiams, o kiti net trečiamečiams būtų persunkys. Tad ir sutašytas nepagal pedagogikos reikalavimus. Kaip mokyklai rankvedis jįsai netikęs, geriau jau jįsai tikrą pasiskaitymui vaikams į mokyklų knygynus, ką nurodė ir Juokų Senis "Mokyklos" No. 11 pereinų metų.

Pilna premija pripažinta Pranui Daugirdai už parašymą "Aritmetikos". Šį vadovėlį galima paskaityti tikrai atsakančių mūsų mokyklai. Pilnai rūpestingas sistematiškas sutvarkymas medžiagos šiame vadovėlyje atsako pamatiniam pedagogikos tikslams. Prie to dar ir spauda graži, be klaidų.

Kas-gi dabar čia kalta, jaigu mes neturime ir kitų tinkamų vadovėlių? Rodos visuomenę, kuri aukavo savo centus, galima tik pagirti. Čia, regis, kalta turi pasirodyti "Vadovėlių Fondo Komiteto" nariai ir teisėjai. Reikėjo jiems, perkartinėjant ir teisiąnt rankraščius, imti didesnę atsakomybę už visuomenės sukaulytą gerą, o nedalinti premijas už visai netikusius raštus, ir dar duoti tokias paskolas netikusiems vadovėllams leisti. Reikia mums ne tik geresnių, bet tobulų—rankvedžių. O jaigu jau nebuvo gerų rankraščių, už kuriuos būt galima pripažinti premijos, tai "Komitetui" reikėjo pasirūpinti, kad jie būtų. Šiam dalykui reikėjo suverti praktišką mokytojų kuopelę, kuri išvien aptardama, galėtų parašyti tikrai atsakančių vadovėlius.

Jaigu ir toliau vis taip bus vedami "Fondo" komiteto reikalai: "tai pakol saulė užtekės, rasa akis išės".

Aukaujanti visuomenė privalo reikalauiti tikro sąžiningumo ir pasisventimo darbe.

V. Krivaitis.

kaipo garsiausia kalbėtoja į kalbėtojus mūsų parengtoms prakalboms. Už jų pasidaravinimą mes būsim labai Tamstai dėkingi; Tamsta tuo taipgi daug gero padarysi mūsų visuomenei. Prakalbos yra rengiamos 15 gruodžio šių metų.

Su didžiausia pagarba, Komitetas".

Jonas, perskaitęs laišką, pamastė truputį, ir atsigręžęs prie vaikino, tarė:

— Taip.... gerai, aš sutinku.

— Ačiu.

Vaikinas užsidėjo kepurę ant galvos ir jau norėjo eit per duris, bet dar atsigręžė ir paklausė:

— O, beje. Kokią gi temą Tamsta pasiskiri?

Jonas susidėjo rankas už pečių ir ilgai vaikščiojo pa kambarį, pridėjęs prie kaktos pirštą ir mąstydamas, galop prabilo:

— Tai bus.... "Revoliucija ant Marso".

— Ačiu. Labą nakt.

— Labą nakt.

Vaikinas išėjo.

Jonas pasikėlė nuo kedės susikio rankas į kišenės ir lėtais žingsniais žengė nuo vieno iki kito galo kambario. Vaikščiodamas, daug svajojo, daug mąstė ant galo užsidėjo kepurę ant galvos ir išėjo per duris.

Atėjo į knygų krautuve, kur nieko daugiau nebuvo, kaip tik krautuvininkas, kuris rišo knygąs iš pundių ir krovė ant lentynas. Pamatęs, kad inėjo Jonas, priejo prie jo ir paklausė:

— Ko tamsta norėsi?

— Knygos.

— Kokios taip?

— Revoliucija ant Marso.

Krautuvininkas ilgai griozdė po lentynas, antgalo surado ir atnešė tokią mažytę knygėlę, kad vos tik galima buvo sumatyti; padavė Jonui.

— Kiek? paklausė Jonas.

— Dešimt centų.

— Tokia mažytė ir tokia brangi....

— Aš turiu ir didelių, jai Tamsta nori....

— O, ne.

Jonas išsiėmė iš kišenės dešimtuką užmokėjo ir nuėjo namo.

Parėjęs namo, ėmė skaityti nusipirktą knygą. Ir taip įsigilino skaityman, kad jį dvylikai perskaitė iki pusei, būtų skaitęs toliau, bet jau miego norėjo.

Vienok, atsigulus lovon, jam miegas nėjo. Jis manė apie praeibias, kurias už keturių jau dienų turėjo pasakyt. Vaizdinosi jam: atsistoja jis ant pagrindžių, kalba ir taip sujūdina visą publiką, kad visi verkia, kaip mazi kūdikiai.... Pabaigus, visi ploja delnais ir meta jam po kojų gyvų kvietkų vaikų, nusik.... su tokiais mąstinis, su kūdikiška šypsa ant lūpų Jonas užmigo.

Sekancias tris dienas Jonas kaip galėdamas rengė prakalbą. Negana, kad skaitė knygą, bet dar ir iš kitų šaltinių stengėsi bei tą dasiziot. Taip va, dirbdams šale kito darbininko, daug nuo jo dasizino; jis jam papasakojo, kaip smagiai praleidžia vakarus smuklėse bei kirtose panašiose vietose.

Gruodžio 15 Jonas laukė, jausdamasi tvirtas ir drąsus. Atėjo ir gruodžio 15.

Jonas, parėjęs iš darbo, skubiai apsirėngė ir išėjo.

Gatve eidamas, matė, kad būriai žmonių traukė į paskirtą prakalboms vietą. Languose matė didelės atspausdintas kortas, ant kurių pirmiausiai metėsi į akis didelės kaip lazdos raidės, sakancios, jog "kalbės Jonas Šakauskas".

Inėjus jam salėn, tuojuos jį pamatė prakalbų pirmininkas ir sveikindamas tarė:

— O, gerbiamas Jone, labą vakarą!

— Labą, labą!

— Jau laukiam Tamstos. Tamsta pirmutinis.

— Taip, tai gerai, galima pradėti.

Pirmininkas pirma, o Jonas paskui ėjo išilgai salės pasieniu. Užlipo abudu ant pagrindžių. Jonas atsisėdo gale ant kedės ir skaitė laikraštį, pirmininkas gi atsistojo ant pagrindžių ir atsisrėmęs ranka į staliuką, ant kurio stovėjo gražus baltas užbonas su vandeniu, nusilenkęs prabilo į publiką:

— Gerbiamoji publika! Kaip jau iš pranešimų matėt šis vakarėlis yra parengtas N. koupos.

Jonas Šakauskas, debirdamas prie krovimo laivų prielaukoje, taip puikiai išsilavino kalbėt, kad ne tik šitam pasaulyj buvo žinomas kaip garsiausias kalbėtojas, bet net ir ant Marso.

Štai Jonas parėjęs nuo sunkaus darbo sėdėjo šale pečiaus ir rūkydamas didelį cigarą džiaugė savo gabumu, ir tuo, kaip dabar jis visur yra žinomas ir gerbiamas.

Jam bėmąst, priemenėje palus: pusę premijos už parašymą "Dovanėlės—skaitymo ir rašymo mokslas" Ksav. Vanagėliui, ir tą "Dovanėlę" rekomendavo paimti kaip "Pirmąją skaitymo knygą". Pirmas, rodos, iškėlė į padangę šį vadovėlį "Šaltinis". Aš čia negildinsiu smulkiai turinį vadovėlio. Jojo vispusiška smulkia kritika tilpo "Mokyklos" No. 10 ir 11, 1910 m. Juokų Senio. Ir išteisybės šį vadovėlį ne ką augščiau iškilusių galim patatyti. Tiesa, šis vadovėlis bus gal ir geriausias už visus iki šiam laikui išleistus. Turį jis gerias ir blogas puses: daugelis straipsnių ir š

Prieš vėją nepapusi.

Komedija 3-se aktuose.

Parašė M. Palionis.

nius, užsideda). Jau tik iš lietuviško antrašo, pandze, matyt, kad koks norint chamas r... O gal brolis Benediktas ką norint praneša iš Rokiškio. Jis juk taip mėgsta ir skaityti, ir rašyti. Ne kartą jau jis, užsiėmęs tais raštais ir visokiais kalendoriais su spėjimais apie orą, supūdė, pandze, jausis ir sieną. Tuose kalendoriuose, tai vis lyg tyčia, viskas išeina atžargiai: kada rodo liety — gražus oras, o buiriant giedrą — lietus kelias dienas. Na, bet ką gi jis čia išgalvojo?... (Skaito:) "Tegul bus pagarbintas... su atsakymu ant amžių amžinių, amen. Mielas kaimyne". (Nusistebi:) Jau čia ne brolis... bet kieno aš, pandze, kaimynas?! Turiu kaimynę, našlę poniją, pandze, poniją, kaip ją... Pra... Prze... Przy... bysewskienę. Vienok ką ji man rašytų? Negut apie laukugalės užtvėrimą! (Užsimasto) Hm! beje, turiu kaimyną tą chamą Daunorą, bet nejaugi jis apie savo kumelės pardavinimą pranešytų? (Skaito toliaus:) "Jaigu tamsta nesulaikysi savo sūnelio nuo svetimų laukų drimbimo, tvorų minimo ir po nereikalingus kampus landymo su jo medžionėmis ir meile, tai aš, vadinas, pasimirks viržių ištaisytišiu jam bajoriską nugarą ir da paduosiu sūdan. O dabar pasiilek sveikas Juozas". (Karštai:) Juozas, Juozas?! Kas tai būtų?! Ar ne tas chamas Daunoras, pandze?!... Reikia paklausti Karytės. (Eina prie durų, šalinėse duryse pasirodo Antanas).

5. ARVIDAS ir ANTANAS.

ANTANAS. O, tai ir tėvo parvažiuto.

ARVIDAS. A! ir tu namie?! Na-gi ką čia stovinėj per dieną nieko neveikdamas?! Pavargai! Stai tavo darbai! (Kūša prie nosies laiško). Kuom vardu tavo giriamasis ūkininkas tas chamas Daunoras?

ANTANAS. Kam tai tėvui prireikė?

ARVIDAS. Stai atsiuntė jis tau pasveikinimą, pasiilgo matyt. Bet kaip jo vardas?

ANTANAS. Juozapas....

ARVIDAS. Juozas, chamas. Koks ten da Juozapas. Stai skaityk! (Meta jam laišką, nusisuka rūšiai). Po šimtais, pandze....

ANTANAS (paima laišką, perskaito, šoka karštai). Aš jam parodysiu keršyti!

ARVIDAS. Ir aš tau parodysiu! (Rodo kumštį). Tu nuodini mano senatvės dienas. Ar to aš laukiau nuo tavęs?

ANTANAS. Bet, tėve, palauk.

ARVIDAS. Nėra ko daugiau laukti. Viskas jau sulaukta. Pamišyk tik ką tai reikią? Męs szlachetini gauname tokį bjaurų pasityčiojimą nuo to chamo. O už ką, už ką?

ANTANAS. Nė tamsta, tėvel, dejuok, nė ko. Aš viską tuojaus išaiškinsiu.

ARVIDAS. Aišku jau man kaip diena, kad jis tau kailį perti žada. Bet ir man skauda! Skauda širdį, kad kaimynystėje turiu ją smarvę, skauda, pandze, kad sūnelis nemoka gerbt nę savę, nę savo szlachetnego vardo.

ANTANAS. Ko aš negodoju? Duok man tamsta viską pasakyk.

ARVIDAS. Sakyk man, ką tai reikią ir už ką tai? ANTANAS. Nė už ką.

ARVIDAS. Tai taip sau... dėl to, kad plati tavo nugarą, jis ketina ją ruožuoti....

ANTANAS (sumišęs). Mat.... mat....

ARVIDAS. Kaip-gi tada?

ANTANAS. Nėra ko ilgiau man tylėt, reikia baigt. Tėvas atmeni savo pirmąją dē manęs Mangirdų Marės.... Aš nieko tamstai neatsakiau, bet dabar apreiškiu, jog nenoriu jos....

(Prasideda prieblanda).

ARVIDAS. Ką tu kalbi, kvaily?! Ji su pasoga, ji ne by kokio chamo duklė.... pamišyk tik....

ANTANAS. Aš nieko nesakau, kas ji tokį, nieko ir mislyt nenoriu apie ją, ji man persena; aš myliu kitą.

ARVIDAS. Kitą?! Ką kitą?!

ANTANAS. Daunoro Julę.

ARVIDAS (nusigandęs). Daunoro.... Viešpatie! Pražuvo mano viltis pataisyti gyvenimą! (Nuleidęs galvą užsimasto; po valandėlės:) Tai už tą jis tau rengia balių su viržium?...

ANTANAS. Nieko jis man nepadarys. Aš myliu ir gana.

ARVIDAS. Kvaily tu su savo meile. Paliksimė ubagais.... Išjuoks mus svetūs.... Jau ir dabar... ar negana tau ką jau tyčiojas tas chamas iš mūsų.... iš tavęs, kaip iš kokio berno, chamo. Susiprask tu. Paimtumai iš žmonių, pandze, būtų gyvenimas kitas.

ANTANAS. Nieko kito man nereikia, su ja man bus geriausiai....

ARVIDAS (karštai). Tai tu vis savo?! Ir manai tur būt, kad aš tą daleisiu!... Klysti, vaikel! Jai neklusysi, gali eit sau, pandze, man iš akių! Nenoriu nė matyt, nė girdėt. (Valkščioja užpykęs).

ANTANAS. Eisiu ir neprazūsiu. Bet, tėve, pasakyk, kam tuos skirtumus darai tarp žmonių? Ar ne visi męs lygūs?

ARVIDAS. Susilyginai tu su chamais.... Apmislyk, vaikel.... Bus laikas, kada susiprasi ir galėsi....

ANTANAS (karštai). Bet tamsta ar pamišlyjai taip šnekėdamas. Ką aš negerai suprantu ko tu čia gailėtis? Aš rodos teisingai suprantu, kad tamsta peraugstai nori pasiekti su savo bajoryste, nieko daugiaus neturėdamas, išskiriant tųstų vardą "bajoras". Juk, nors męs ir skaitomės bajorais, bet savo padėjimu ir gyvenimu esame paprasčiausiai ūkininkais. Kuom-gi anie, apšaukiami "chamais", menkesni ar žemesni už mus? Priešingai, kaip visiems žinoma, jie, nesvajodami apie garbingas bajorystes, savo doru ir blaivu gyvenimu, darbštu-

mu ir palinkimu prie apšvietimo parodė svetui daug daugiau tikrų žmoniško gyvenimo vasių. Tarp jų viskame matoma broliška vienybė ir gyvena jie nepalygintai geriaus už visus panašius į mus ponus bajorus. Męs-gi kuom galime pasigirti? Kame mūsų vienybė? Kame mūsų protas? Ar tame, kad, užstatę bankuose dvarelius ir apsilvę sėmėgomis, lindžiame po kiais stogais aplūžusių senovės rūmų, vis dar tebesididžiudami savo bajorystėmis?! Ne!

ARVIDAS (nekantriai). Gana jau! Duok tu man ramybę.

ANTANAS. Tuojaus aš pabaigsiu. Ar-gi tamsta užmiršai savo žodžius apie Mangirdų Marę su pasoga dėl skoli išmokėjimo?!

ARVIDAS. Ne! Bet ką-gi tu gali ant Mangirdų pasakyti? Ar ir jie skolose, ar ir jie ne ponai?

ANTANAS. Taip, da ne visi bajorai praktiko savo tėvų turtus. Vienok ar daug jų užsiliko senovėsiuose lizduose ir ar pas visus yra turtas?

ARVIDAS. Man to žinot nereikia. Aš kalbu apie Mangirdus.

ANTANAS. Bet tamsta užmiršti, kad ir jie per puotas ir kortas netruks pavyti kitus. Antrą-gi atskus, šiandien jie, turėdami dar šitą iš užsilikusio nuo senovės ir bepuotaudami ramiausiai, ar norės susilyginti su mumis?! Kaip turėtumėm męs pasirodyti tarp jų?... Ar taip, kaip dabar stovime, su degutuotais čebatais ir su smaluotom alkūnėm?... Todėl ar gali būti man pora nemokanti jokių darbų Mangirdų Marę su visomis jos dykaduoniškomis parėnėmis.... Jie šiandien da tebepučia ponystes, męs-gi, turime prisizinti, jau viską tą padarėm, turime užtat užmiršti visas bajorystes ir pasilikti, kaip esame, artojais....

ARVIDAS. Aš nesakau, kad ponavot.... bet.... bet, pandze, atimk, pasoga.... skola....

ANTANAS. Pasoga. Kas man iš jos, jai paėmus.... O po antra aš myliu....

ARVIDAS. Jau ne vienas meilės karščius prie terbos prisimylejo, taip ir tu, pandze, mano vaikel, prieisi, palikdamas ir mane ubagu....

ANTANAS. Aš, dėku Dievui, esu sveikas, galiu dirbti, galiu....

ARVIDAS (po ilgos abejonės). Visą aš gerai žinau, bet, pandze, matau, kad su tavim nesusikalbėsime.... Žinokis sau. Kaip pasiklosi, taip ir išsimigosi.... (Išėina pro šalines duris).

6. ANTANAS ir KATRYTĖ.

ANTANAS (vienas; pastovėjęs nuleidęs rankas). Kas man daryt? Vaziuosiu ir gana. (Dunkstelėjęs į šalines duris). Tėve!....

KATRYTĖ (iečia pieno puodynę, pastato ją ant staliuko prie durų). Jurgis klausia ar palikt arklius namie, ar jot miškan ant nakties?

ANTANAS. Gerai, aš pats pasakysiu. (Skubiai išėina).

KATRYTĖ (vienas). Pakvaišo jis visai, nė susikalbėt negalima. (Ruošiasi, dėsto daigtus, uždega mažą liampukę). Reikia pieno paduot. (Pripila puodeliuką pieno ir nuneša į šalinių kambarį, pradarius duris sustoja). Jau miega, bet gal atbudęs išgers. (Eina atsargiai ir greitai išėina, išnaujo ruošiasi, vaikščiodama pamažėlio).

Kasžin kas šiandien su jais? Nuo pusdienio rieja, kaip žydai, tarsi Dievas žino ko jiems pritrūko....

ANTANAS (ieina atsargiai). Tu da čia, gana jau bus tų ruošų begalo, laikas gulti.

KATRYTĖ. Tuojaus, tuojaus. (Išėina, paėmus puodynę su pienu).

ANTANAS (prieš ant pirštų prie šalinų durų, pasiklausio, atsargiai pravėręs duris, pasižiūri ir vėl uždaro). Miega.... Ramiai miegok, saldziai sapnuok, o aš tuo tarpu susirinksiu ir, peržegnojęs šiuos kampus, pasišalinsiu nuo visų kvailyščių, ponysčių ir bajorysčių.... (Skubiai išsitraukia iš po krėslo skrymūtį ir batų, dėsto daigtus, dairdamasi ir prisiklausydamsi). Kas ten baldos? (Eina prie durų, atidaro).

7. ANTANAS, RAGAIŠIENĖ ir JULIJA.

RAGAIŠIENĖ (apsigubus su skepeta, pasirodo tarp durų). Aš, dūšyt, aš su Julete.

ANTANAS (sujudęs). Eikite čia, tik tyliai.

RAGAIŠIENĖ. Aš čia da viena. Julete darže už klėties laukia.

ANTANAS. Gerai, tuojaus, palauk čia tamsta. (Išbėga).

RAGAIŠIENĖ (pastovėjęs užsimastėjęs). Dievuli mūsų, prie ko męs priejome? Kas tik bus toliaus? (Žiūri į patamų priangyję). Atėjome nakį į svetimus namus. (Bailiai apsidairydama, ilgai stovi ant vietos tylėdama).

ANTANAS (tarp durų). Čia.... čia.... eik, nebijo. Nėra nieko, tik Ragaišienė.

JULIJA (ieina, skepeta ant pečių, rankoj ryšius). Kodėl-gi tu neatėjai? tiek aš baimės turėjau, taip ilgai nesulaukus.

ANTANAS. Užlaikė tėvas; paskui pasakysiu. Palaukkit truputį, aš tuojaus pasiimsiu šitą.... Arkliai jau laukia už kiojimo. (Skubiai dėsto daigtus. Ragaišienė atsisėda ant kėdės prie durų, Julija stovi, bailiai dairdamasi).

RAGAIŠIENĖ (pažiūrėjęs pro langą). Kasžin kaip turėsite važiuoti, vaikučiai, toks juodas debėsys pasikėlė iš vakarų, gal tuojaus bus lietus.

ANTANAS. Niekis, nesutirpsime, štai dėl viso ko paimsiu sėrmę....

JULIJA (pasiklausius). Ar girdite, te kažkas atvažiavo.... šneka....

ANTANAS (bėga prie durų, pravėręs klango). Eina — pasislėpkite.... (Ragaišienė gužiasi kampe prie pečiaus, Julija išbėga į šalines duris, priangyję girdis ėjimas, šneka....)

8. TIE PATIS; DAUNORAS, BARBORA, ARVIDAS ir KATRYTĖ.

DAUNORAS (sujudintas ieina su botaga, paskui ji Barbora). Labas vakaras! Ir vėl išpuolė šiandien mums sustikti.... Bet, vadinas, ar negalėčiau paklausti, kas čia kur kraustosi? Taip čia visur primėtyta daigtų.

BARBORA. Stai Julės ryšis skepetoje. (Dairosi po kampus).

(Pabaiga bus.)

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussaye,

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

davadijimai visai neįėjo gyvenimui, arba gavo visiškai menką pritaikymą, kuomet formaliskas tikėjimas į šventamį, kaipio Jehovos gyvenimo vietą, neturįs jokio dorisko pagrindo ir sale kurio buvo visai nepaisomas mokinimas pirmiau buvusių pranašų apie doriskai aptariamą vienybę Dievo su tauta, buvo dėl jo. Jeremijui šitas tikėjimas buvo patim žalingiausias išlydimu. Jis reikalavo vidurinio taisyimo, o šitas reikalas visai nebuvo matomas.

Pav. 68. Šventnamio sienos kampas.

Šituomi rybota visos Jeremijo pamokslininkybės pobudis. Daugelyje atvejų jis galima lyginti prie paskutinių šiaurinės viešpatybės pranašų, vienok jis išraščio tikėjimo istorijoje užima savo ypatingą vietą. Šioje prasmėje jis padaro griežtą priešpriešumą savo senesniems bendralaikiams, Sofonijui ir Naumui.

Šitie, prisidėdami prie išganymo lukesčių, pasakytų Isajo, matė Jehovos teismo dienos prisarttinimą, Sofonijas — skytų, užėjimą, Naumas-gi, Ninevijos apgulime. Assyru galybė smarkiai kryo linkui puolimo ir kadangi per Josijo reformą žydų tauta, tarytum, gryzo prie Jehovos, tai ir ištikro galima buvo laukti, kad jai greitai ateis laimingi laikai. Jeremijui visa kas tas nieko neženklino. Jau nuo savo pranašiško veikumo pradžius jis apreiškė Judėjai teismą, kurio išpildytojais jis pirmiausiai skaitė ateinančius nuo šiaurės skytus. Ir kadangi, nežiurint į tariamą perversmą, vidurinis dalykų padėjimas likosi visiškai be permainos, tai reforma nedavė jokios esminiškos atmainos ir Jeremijo pamokslininkybės pobūdžiui. Teip pat ir katastrofa su Josiju neįvedė jo paklydimą. Kuomet kitiems ji buvo neišlaikomu smugiu, tai jam ji buvo tik priparodumų, patvirtinančių jo prisibaiminimus, jog Jehova labai aštriai elgiasi su savo žmonėmis ir jis nepasitenkins viena viršutine forma. Didelį apybotumą jo pamokslininkybei davė ypatingai Babiliono galybės iškilimas po Nabopolasaro apėmimui Ninevijos ir jo suanaus Nabuchodonosoro pergalei, apturėtai 604 m. ant aigiptiečių ties Karchemiu. Priešas iš šiaurės, jei ne skytai, tai babiloniečiai, buvo čia jau (Wellhausen); teismas užsinešė. Jeremijai tuomi buvo užbaigtas pirmas jo veiklybės periodas; visa kas pasakyta iki šitam laikui, buvo atkartota ir sutraukta knygoje. Bet nuo šito tai laiko jo pranašiškas darbas pasiekia savo tikrai didelę vertę.

Pav. 69. Žydiškieji belaisviai (nuo assyrų paminklo).

Kaip pas Isają ant pirmos vietos jo pamokslu stovi Siono nesunaikinamybė, teip pas Jeremiją priešingai — teismo neišvengiamybė. Ir šventa vieta — šventnamis turi pulti, jo gi puolimas tuomi būtinis, kad reformos laike jis stotų dalyku tikėjimo, neturinio jokių doriskų pagrindų. Toksai mokinimas Jeremijai statė priešingumai visai tautai, visuose jos sluogsnuose, ypatingai smarkiai užgavo karščiausiu Jehovos garbintojų tikėjimus ir viltis. Patriotybė ir tikėjimas jiems buvo vienu ir tuo patim. Kurstomi kunigų ir pranašų, kurių kaip geriausių kalbių sutinkame Ananiją, pranašą su viršutinėmis Isajo ypalybėmis, jie tikėjo į šventą Jeruzalimos vertybę, rybojama buvimu joje šventnamio, — vertybę, išstumtą priekin Isajo ir apsiereikšusią vėl Josijo reformoje. Todėl jie, tai su nusiminimo narsa, tai su nieku neišteisinama lengvamanybė ir, vis su pilna doriskų sąlygų užmiršcia, laikėsi tos masties, kad Jehova, nors ir paskutinėje minutoje, išeis savo žmonių apgyminan ir išgelbės juos. Net pirmas ištrėmimas 597 m., kuomet karalius Jehonijas ir drauge su juo išrinkti žmonijos žiedai buvo išsiųsti Babilionan, net jis neperkeitė šitos nuotaisos, bet greičiau sustiprino ją iki pačių kraštutinių rubėžių. Ne tik likusieji, bet ir nuvestieji nelaisvėn laikėsi jos, palaikomi pranašų, panašų Sedekijui, Achabui ir Semajui (Jer. XXIX). Jeruzolima dar stovėjo ant vietos; be abejonės, greitai laiku (Anonijas šnekėjo apie dvimetinį raką) nuvestieji turi sugrįžti ir išplėsti turtai turi būti sugrąžinti šventnamin. Laikytis šito, tarytum, buvo tikėjimo reikalavimu, priešinga gi pažiūra, tarytum, buvo apsiereikšimu netikėjimo Jehovos galybei ir didybei.

Terp šitų, ne kartą aštriai ginamų manymų, pas Jeremiją girdima visai kitas balsas. Patriotybė jam yra nieku, tikėjimas — visa kuos. Absolutiškame persiskyrime šitų dviejų suoprocijų yra jo didelė svarba. Kaip ir Isajas, jis skelbia beilyginį pasidavimą Jehovos valiai. Bet šita valia pirm visa ko reikalauja teismo, kaip visoms tautos apskritai, teip ir Izraeliui ypatingai, nes Jehova yra teisus. Jehova pastatė chaldėjų teismo išpildytojais; todėl be naudos yra priešinusis jam; visokis priešinimasis atgabus tik nesulyginamai didesnę apstį kančių su savim; todėl visi, šaukiantie priešintis, nors tai būtų ir vardan Jeremijos, turi būti pavadinti melagiais ir žmonių gundytojais. Priešingai, vienintelis budas išvengti visiškos pražūtys yra tame, idant sava valia pasiduoti svetimam šeiminkavimui, kaipio bausmei, kuriai Jehova pasmerkė žydišką tautą. (Toliaus bus.)

CARMEN SYLVA, KARALIENĖ-POETĖ

Ruminijos karalienė Elzbieta yra poetė; po savo elėmis ji pasirašo slapyvardžiu Carmen Sylva. Ji turl dabar 67 m. amžiaus, vienok tebėra graži moteris. Paciana iš vokiečių giminės.

Tevynės Mylėtojų Dr-stės Reikalai.

Visus raštus Tėv. Myl. Dr-stės redkaiuose, kuopos ir pavienios ypatos malonės siųsti Dr-jos Lit. Kom. nariui ir redaktorui.

J. Laukis, 28-7 Union av., Chicago, Ill.

LOEVY MIRĖ.

(vieton nekroliogo).

Iš Paryžiaus praneša, jog ten pasimirė žinomas dailininkas-illustratorius Loevy. Velionio vardas žinomas lietuviams jau nuo 1900 metų. Tais metais buvo Paryžiuje visavietinė paroda, kurioje pirmą kartą dalyvavo lietuviai. Velionis Loevy labai daug pasidarbavęs prie artistiško to skyriaus surengimo. Nuo to laiko jis užsiinteresavęs lietuvių ir palaikydavęs nuolatinius pažinties ryšius su neskaitytinga lietuvių kolonija Paryžiuje. 1908 metais, kada buvo nuspręsta leisti jubilėinę visų Kudirkos raštų laidą ir sumanyta ją iliustruoti (paveiksluoti), nabašninkas noriai apsiėmė tą darbą atlikti ir labai trumpą laiką. Visi stambesni paveikslai tik-ką išleistuose Kud. raštuose yra jo darbo, kurį jis atliko kuone puse paprastos kainos (pagal dailininkų nuomonę).

Apie artistišką šito darbo vertę neteko ikišiolai girdėti rimtos specialistų (pavyzdin Liet. Dailės Draugijos) kritikos. Dauguma čionykščių laikraščių, išreikdami savo abėną nuomonę, atsiliepė apie šitą velionio darbą su pagyrimu, bet laikurie (berods du iš viso) paskaitė save gana kompetentiškais (žinanciais) dailės srityje, kad išduoti galutiną papeikimą. Vienok šituos, kaip nebūty, diletantiskus nusprendimus atsivėrė nuomonė mūsų žinomo dailininko, p. Jono Šileikos, kuris išreikė labai prielankią apie minėtus iliustracijas nuomonę.

Tėv. Myl. Draugija savo 3-čiam metiniam Seime, laikytame pernai Chicagoje, nutarė nabašninkui Loevy ne tik už jo malonų patarnavimą Draugijai, bet ir abelai už jo prielankumą lietuviams ir pasidarbavimą prie surengimo lietuviško skyriaus visavietinėje parodoje Paryžiuje, išreikšti pagarbą ir padėką ir suteikė jam "garbės nario" vardą. (Be jo garbės nariu yra dar p. J. J. Paukštis iš Brooklyn, vietnatinis dabar sąnarys, kuris šios pagarbos ženklą nešioja).

Nors velionis Loevy neužginčiamai padarė šokių bei tokių ge-
lietuviams patarnavimą*, o blogo mums nei krislo nėra padaręs, tai vienok ir velionis neišvengė to, kad piktos plunksnos kaikiurių mūsų publicistų nebūty bandę jo "ignytbi", su pasityčiojimu prikašiojant jam įtariamą semitišką (žydišką) paėjimą. Kurjozo dėlei negalima praleisti nepamirėjus to keisto apsiereikšimo, jog "žydiškumą" velionui Loevy prikašiojo vien tik tie, kurie sakosi ne tik pripažįstą, bet ir kovoja už lygias tiesas ir lygų paguodojimą visų tautų, visų žmonių. Tikrai, išrodė labai nepaprasta girdėti pasiepiamą "žydėliais" nuo žmonių, kurie skaito save uoliais pasekėjais ir laiko "nepaliečiamomis" teorijai Marks'o, Engelo—ne įtariamų, bet tikrų tikriausių semityčių, (toji vienok aplinkybė la nebūna jų pažeminimui).

Na, bet Loevy mirė ir jam turbūt nepriėjo persitikrinti apie šiuos šiek-tiek keistus kaikiurių lietuvių publicistų taktą ir mandagumo prajovus.

Ant velionio kapo tarp kitų buvo taipgi sudėtas vainikas nuo Paryžiuje gyvuojančios T. M. D. kuopos su tam tinkamu parašu.

B. K. Bal

Kud. Raštų ekspedicija užbaigta. Centro Valdyba, kartu su T. M. D. kningynu, p. J. Simanavičiu, užbaigė gal didžiausią iki šiam laikui pas mus kningų ekspediciją išsiųsdama suviršum 20,000 kningų savo sąnariams ir įvairioms dr-joms, prie Kud. raštų išleidimo prisidėjusioms. Išsiųsta krasa, expressais ir geležinkeliais (freitu) apie 200 siuntinių, nuo 10 svarų iki kelių dešimtų pudų sunkumo.

Buvo atsitikimų, jog siuntiniai dėlei klaidingumo antrašų, grįždavo atgal, kas sunkų siuntėjų darbą darė dar sunkesniu. Pasidarbavo T. M. D. kningius šiuom kartu, kaip gal nei vienas T. M. D. kningius nebuvo iki šiolai dirbęs, o ir Centro Valdyba pati dariesi ekspediciją iš Chicago, užsiėmėle sau padėką nuo narių, kuriems visa sunkėnybė buvo—ateiti į kuopų susirinkimą ir atsiimti šešias dailias kningas.

Rengia Kudirkos laidos atskaitą. Užbaigus Kud. raštų išsiuntinėjimą, Centro Valdyba rengiasi prie sutaisymo pilnos atskaitos, iš kurios pasirodys, kiek draugijai iš viso išsavo jubilėjinę Kudirkos raštų laidą.—Atskaitą žadama suruošti iki mažiausių galimų smulknumų. Tada atejo tam tikras laikas, kada tokiems "nevalyviems visuomeniškame gyvenime" (vartojant p. Jurgelionio žodžius) kaip "Keleivis", prisieis atsakyti už melagingus apskundimus (melagingus—paantrinu), kurių jis dailėdo sulyg T. M. D. sąryšyje su Kud. raštais. B. Balutis.

Iš T. M. D. kningyno. T. M. D. Kningius, p. J. Simanavičius

tai, kad kalas kalbėtojas Meldžiū ne-
nikyt."

kad suminė-
ė, priejo prie
silenkė prieš
vo pilnutėlė
o galvos iki
iai; atsigrėžė
gėrė vandens

ramiai, taikė
-aiškino apie
kada-tai ant
olyn kalbėjo,
arkyn ir ant
rėkt, kad jau
rėkias. Var-
ius, tarpe ku-
first: tamsuo-
siai, jys nie-
jus reikalin-
aukos, jys
at ant svieto

amai, klausė
ių, kurie kri-
i iš augsto,
isytiojai buvo
sispaudę prie
galima buvo
tylėjo, jau-

ro kalbos pir-
jo. Išsitrau-
etaite, pradė-
a, išsiveržusį
gėrė vandens
ėti.

ūp ir pirma.
nt. bevarto-
ius" žodžius,
je pasigirdo
sas:

meluoja!....
vienas pas-
Jono balsai:
l....
manail....

...
kiek galėda-
radėjo rėkt.
regirėjo ką
i kjojomis i
tik pajieglia-

Kita, geresnį
nebesulauk-
publikos pa-
lso ir padė-
apsisukęs,
ių....
Vyturiuks.

==
STAL.

13. Turinys:
Skaitytojus;
gal K. Suz-
a; A. Orlov,
a, iš masko-
tino Parygo-
išspatavimas
tasa); V. K.
as, apysaka
lionis, Pane-
netika (me-
e fonetikai);
s bei las.

1911 m. Tu-
im reikia bū-
Rūta, Vaiz-
o gyvenimu;
ia; Vds, Pa-

inesinis laik-<

iš Plymouth, Pa., praneša, jog laikuro, pirmiausia leistos knygų, jau baigiasi ir trumpu laiku daugiau jų negalima bus gauti. Pavyzdžiui, dabar jau negalima gauti knygėles „Grovo Kyburgo Kelionė Lietuvoje“. Jos likę nepilnas simtas egzempliorių ir jie bus pailaikyti Centro knygynė įvairiems netikėtiems svarbiems pareikalavimams. Taipgi baigiasi laida kitos knygos knygų „Lenkai ir Lietuviai“—visai nebedaug jau likę. Gal verta pagaltov apie antrą jų laidą—knygėles nedidelės, bet aktyvos ir naudingos. Ateinantis Seimas be abejonės apie jų perspausdinimą turėtų pakalbėti.

Tulas ponas, rašydamas „Vien. Liet.“, mano, jog S. L. A. dabar daro visuomeni didelę skriaudą, turėdamas administracijos užlaikymui apie \$10.000.

Eikš čia! brolauži, pas mus į T. M. D.—čia darbo, kad ir vežim vežk, o algy nei pausyt. Šiame atsitikime išėity, kad „visuomenė T. M. D. administraciją skriaudžia“, bet jos niekas neužaria...
Yankee.

TMD. įstatai ir Historija. T. M. D. įstatai, nžgirti ir patvirtinti buvusiam III-me TMD. Seime Chicagoje, jau atiduoti spaudon. Prie įstatų pridėta gana plati T. M. D. istorija. Darbą atlieka p. M. Paltanavičiaus spaustuvė, Worcester, Mass. Paminėjus šią vardą, gal ne pro šalį bus priminti, jog p. Paltanavičius ilgą laiką buvo T. M. D. pirmininku. Jam taipgi priguli užtarnauta garbė T. M. D. draugijos atgavintojo, kada šita draugija, užsišovus jos kasininkui Miliaucui, pradėjo irti ir grięti. Įstatai su istorija padarys knygėle kelių dešimtų puslapių storumo. Reik tikėtis, jog netrukus ji bus užbaigta. Įstatų stoka gal labiausiai trukdė užvedimai pavyzdingos tvarkos. Užtvėrus šią spragą, draugija padarys dar vieną didelį žingsnį prie galutinio susitvarkymo.

Kodėl Škotijoj nėra T. M. D. kuopų? Tokis klausimas buvo paduotas Škotijos lietuviams viename iš paskutinių pernykčių „Lietuvos“ numerij. Pereitame „L.“ numerijje susilaukėme į tą klausimą atsakymą tūlo p. Čerkevičiaus, kuris sakos gerai pažįstas tėnykštį lietuvių gyvenimą. Iš jo straipsnio galima išvesti dvi priežastis: 1, buk T. M. D. išleistos knygos yra moksliskai parašytos ir todėl nesuprantamos žmonėms nemokantiems, o 2, kad pastaruoju laiku visos spēkos susisipietė apie „Rankpelnį“, kuris yra organu Britanijos lietuvių socialistų. Anot rašėjo nuomonės, dabar tautiškos draugijos Anglijoj neturi pasėknės, nes „mat čia nėra tautiečių“, užbaigia ironiškai rašėjas.

Kad pas mus ten, kur viešpauja taip vadinamos socialistiškos draugijos, kuopos ar partijos, paprastai nėra vietos jokioms kitoms be jų draugijoms, tą jau senai galima buvo patėmyti, nors ir skelbiama, kad taip vadinamo „musiškio socializmo“ platinimas nėra kenksmingas ne tik tautiš-

koms draugijoms, bet net katalikų. Pas mus Amerikoj taipgi patėmyta, jog kur tik didesnėse miestuose darbuojasi socialistai dėlei savo idejos, ten tautiškas judėjimas mirės ir nepakėniamas. Tas ir neįstabus, juk negalima nei laukti, kad ant pupų žirniai augtų, o ant žirnių pupos... Bet kas įstabus, tai tas, kad Škotijos lietuviai, jaigū tikėtis rašėjų, geriau ir lengviau supranta gvidenimus socializmo srityje, negu kad taip prieinamai parašytas T. M. D. mokslo knygėles.

Be abejonės, raštai aiškiną kokią nors mokslo šaką, negali būti panašūs Baltruvieneis pasakoms „Saulėje“, arba „Maikės“ tautinimui „Keleivyje“ (todėl jie ir vadinasi moksliskai raštai), bet jaigū Škotijos lietuviai negali įkštį prastų moksliskų dalykų, kurių daugumą vaikai jau pradėję mokykloj supranta, o „kremta, it riešutį“ sociologijos klausimus, kurių dar pasaulio mokslinčiai galutinai neišrišo,—na, tai kas nors turėjo ten atsiktiti: arba p. Čer, arba visi Škotijos lietuviai yra kieno „apėravoti“...
Negalimas daiktas, kad lengvai rašytų tas, kas raidžių nepažįsta, kitaip sakant,—kad sociologijos klausimus išrišintų lengvai tie, kuriems elementariškos apšvietos dalykai—nesuprantami ir tamsūs.

Toki stebūkiai galimi tik XX amžiuje ir gal... labiausiai tarp lietuvių.

T. M. D. kuopų ir pavienių atyda. III T. M. D. seimas primė ir užtvėrino naujus įstataus, kurie nuo seimo jėgo galėn. Pagal naujus įstataus ir nauja tvarka nuo šių 1911 metų turi būti įvesta. Konstitucija bei įstatai dar negatyvi, bet tikimasi, kad pabaigoje šio mėnesio bus jau atspaudinti.

Įvedus naują tvarką bei harmoniją Tėvynės Myletojų Draugijoj, įstatai liepia šitaip elgtis: Visi T. M. D. nariai turi užsimokėti savo metines duokles T. M. D. izdan sausio ir vasario mėnesiuose; kuopos turi išduoti reportus ant tam tikrų blankų, kurias parupins T. M. D. centro valdyba pritaikytas prie naujos konstitucijos.

Todėl laikome savo priederme priminti, T. M. D. kuopoms ir pavieniems nariams užsimokėti metines duokles T. M. D. izdan už 1911, nevēliau, kaip iki pabaigai šito mėnesio. Iki šiol T. M. D. nariai mokėdavo duokles kada kam patikdavo. Bet toks duoklių mokėjimas, nors buvo laisvas, bet begalo keblus; budavo per daug bereikalingo darbo, kuopų raštininkams ir centro raštininkui. Sulig naujų įstatų tas turi būt atlikta į du mėnesius.

Reportai, apie kuriuos minėjome, turi būti pilnai išpildyti ir atgal pasiųsti centro raštininkui p. J. Dagui nevēliau pirmos kovo d. šių metų. Visos kuopos reportų blankas gaus nuo centro raštininko. Kas negaus laiku, reikalaukite nuo centro raštininko, jis prišius.

Todėl visi T. M. D. nariai teikis užsimokėti už 1911 metus šitame mėnesyje, kad galima būtų investuoti naują tvarką ir harmoniją, ir kad pinigai yra buti-

nai reikalingi apmokėjimui už spaudinimą instatų ir T. M. D. trumpos istorijos, taipgi dar reikamokėti Mauderodei už spaudą Dr. Kud. raštų. Meldžiamieje atkreipkite ant to atydą.

Ekspedicija Dr. Kud. raštų jau veik užbaigta, aciū Dievui. Buvo tai didelis darbas ir jo sunkumą tik tie atjaučia, kurie dirbo. Be abejonės, gal dar randasi tokių narių, kurie suvis nėra gavę Dr. Kud. raštų. Tie teiksis atsiųskiti prie T. M. D. centro sek. p. J. Dagio, 3252 So. Halsted st., Chicago, Ill., o bus apriūpinti.

Taipgi pranešame, kad pri-truko apdarytų Dr. Kud. raštų, mat, kad nepaprastai gražiai buvo apdaryti, tai reikalavimų pas-kui daug buvo. Pareikalauta, dar iš Tilžės 50 egz. jaigū gali. Todėl kurie butiniai pageidauja-te Dr. Kud. apdaruose, malonesi-te keletą savačių palaukti, kol gausime iš Tilžės.

Visi naujai instojanti į T. M. D. turi užsimokėti 40c. instoju mo ir užsimokėti pilnai už tuos metus, kuriuose instoja, 60c., iš viso \$1.00.

Visi, reikalaujanti atsakymo ant „Keleivio“ melaginių užp-dinėjimų ant T. M. D., turėkite kantrybę palaukti patalpinamo pilnos atsakito leidimo Kud. raštų, tuomet viskas bus užbaig-ta ir tada pamatysite, kur teisy-bė. Atskaita jau rengiama ir tikimės, kad šį mėnesį patilps organe. Bus tai žingeidus da-lykas, todėl tēmykite.

J. V. Liutkauskas.

Patyręs, kad Gardner'y, Mass. esama norinčių T.M.D. kuopų su-tverti, paprašiau Akutaucko, gy-venancio Lame miestelyje 89 Emerald gatvėje, kad jis leis-tų pas save susirinkti ir kuopą su-tverti. Tai gi norintieji prie T.M.D.-jos prisirašytų, ir ką da-giaus apie šią garbingą musų draugiją atgizvinti malonėkite su-sirinkti nurodyton vieton ir tve-riamos kuopos reikalus apšnekėti. Visi kviečiama ateiti kuoskaitin-giausiai.

J. Slickis.

Iš Chicago's Lietuvių Gyvenimo.

12 d. vasario, „Biturės“ dr-ja, Sv. Jurgio sve., lošė „Kaminak-rēt ir Malunininką“. Vakaras gana gerai nusisekė; beveik visi bilietai tapo išparduoti.

Operetė buvo atlošta pusėtinai, bet nors truputį pasisten-gus kaikiurims lošėjams, ji bū-tų daug geriausias išėjusi. Gana silpnai išrodė Locatis. Vičas—nieko sau, galėjo daug geriaus, Vičas labai neaiškiai ir „negy-vai“ atgiedojo humoristiskias giesmes. Apskritai, žiūrint į tūlus lošėjus, noroms-noroms reikėjo jaustis „žiūrint į nesu-prantantčius pasijudinimū dai-lės“. Gerai, galima sakyti ge-riausiai, atlošė J. Ilgaudas, taip-gi A. Zacharevicia ir M. Da-mijonaitienė.

„Kaminakrētis ir Malunin-inkas“ yra gyzinas, gražus ir hu-moristiskias veikalelis—operetė, kuriai muziką parašė gerai vi-siems žinomas kompozitorius M. Petrauskas. Muzika yra taip-jau graži, kaip ir kituose p. Pe-trausko muzikalinuose veika-luose.

Chorą ir orkestrą vedė pats kompozitorius.

WASHINGTONO GIMIMO DIENOS PAMINĖJIMAS

Paminėjime dalyvaus ir lietuviai.

22 vasario yra Washingtono gimimo diena. Union League of Chicago tą dieną rengia paminė-jimą. Pirmojo regimento Armory salėje, 16 gatvė ir Michigan ave., atsiliks visų tautų mityngas. A. A. McCormick'o, paminėjimo rengimo komiteto pirmininko, šis mityngas turįs užduotį sustiprinti ryšius tarp įvairių tautų Amerikos pylicyū. Šiame mitynge kalbėsias buvęs Amerikos prezidentas Th. Rooseveltas ir daug kitų žymių kalbėtojų. Kalbėsia kiekvienas savo kalboje įvairių tautų kalbėto-jai: lenkų, žydų, švedų, norvegų, italų, graikų, lietuvių. Nuo lie-tuvių pakviesti yra kalbėti: B. K. Balutis ir K. J. Kasputis. Sio-ki mityngo dar niekad nebuvo rengiama Chicagoje.

Be šio mityngo Washingtono gi-mimo dienos paminėjimui bus su-rengti dar trys dideli mityngai. Pirmas atsiliks išryto Auditorium teatre; čia buvęs prezidentas Th. Rooseveltas kalbės temoj „Nacio-nalizmas ir demokratija“. Antras mityngas atsiliks Orchestra salėje 2:30 po piet. Trečias—Washing-tono gimimo dienos bankietas—at-siliks vakare Apollo klubo namuo-se. Tarp kitų žymių kalbėtojų bus taipgi Rooseveltas.

Kviečia Chicago's lietuvių. Perna 4-tą d. liepos, Chicago's lietuviai, dalyvaudami parodoj, pirmu kartu parodė, jog jie ma-no dalyvauti viešame miesto gy-venime kaip atskira tauta, o ne kaip dalis „palioku“... Išėjimas lietuvių buvo iš visų atžvilgių pasekmingas ir angliškioji laikraštija vienbal-siai pažymėjo, jog „lietuviai pa-sirodė pirmu kartu ir pasirodė gerai“...
Nuo to laiko lietuviai pra-deda užimdinėti tarp Chicago's tautų sau prigulinciją vietą, o kokia tik vieta bus, tai prigul-les nuo pačių lietuvių.

Štai sekančią savaitę 22-ą dieną yra Washingtono (šios šalies „tėvo“) gimimo die-na, kurią iškilmingai apvaikš-čioja kas metai ne tik ameriko-nai, bet ir visi šios šalies sve-timtaciai. Šiais metais ir lie-tuviai gavo pakvietimą to šven-ti dalyvauti kaip atskira tauta.

Tapo užkviestas mūsų „Bir-utės“ choras su tautiškomis dai-nomis. Susirinkimas atsilbus 22-ro va-sario First Regiment Armory svetainėje (ant Michigan ave. ir 16-tos)—ten kur buvo XXV-to Seimo apvaikščiojimas. Iš kal-bėtojų bus T. Rooseveltas, bu-vęs Suv. Valstijų prezidentas, garsus vengras Aponyi, buvęs Vengrijos apšvietos ministeris ir garsi geradėję Miss Adams. Inžanga bus dykai, bet reik-gauti tikėtis, nes visi negalė-tų sutilpti. Lietuviams pavesta pluoštas tikėty, kuriuos gali-

ma už dyką gauti jų išteks: „Lietuvos“ ir „Kataliko“ redak-cijose, pas p. Bagdžiuną ant West Side ir pas p. Dūdą „Bir-utės“ pirmininką. Pradžią bu-sianti 4 val. po piet.

Reporteris.

„Aušros“ skaitykla aciū malo-nybei gerai norais žmonių jau padidėjo. Poni Jurgelionienė pri-siūnia skaityklon kasdieninė rusų laikraštį „Rieč“, Dras Graičiūnas, „Daily Socialist“, kiti gi kitus, tarp kurių ateina: lenkų kalba „Nowe Życie“ ir anglų kalba—„Literary Digest“, „Review of Reviews“ ir „Independent“. Ap-švietos komisija taipgi kreipėsi į visus Europos lietuvių leidėjųs prašydamą siūsti Aušros skaityk-lon savo leidinius ir laukiama, kad jos prašymui nebus atsakyta. Tokiu būdu Aušros skaitykla umu laiku tikrai galės plačiosios visuomenės reikalus patenkinti.

Lietuviškoji observatorija Chi-gagoje. Kunigo A. Petraičio observatorija South Chicagoje dabartinį laiką yra išnaujo per-taisoma. Statomas jai yra visai naujas rūmas kitoje patogesnėje vietoje ant Saginaw gatvės. Kun. A. Petraitis, didelis astronomijos mylėtojas, savo observatorijos pa-gerinimams nesisigali lėšų, nuolat įgyja įvairiausias matavimo ir skaitliavimo naujas ir brangias prietaisas, taip kad sename obser-vatorijos rūme pasidarė gan angsta. Naujai dabar įtaisoma-ir te teleskopu judėjimams ir prietaisams bus daugias vietos ir šiaip jau bus daug patogias.

Apie Kun. A. Petraičio nuopel-nus, rods męs lietuviui nedaug ką tezinome. Taip, mat, yra, kad atsidavę savo studijams žmo-nės pas mus juomžiausiai yra žinomi... Chicago's lietuviai neužilgo turės progą išgirsti kun. A. Petraičį kalbant apie astrono-miją: 26 kovo kun. A. Petraitis perskaitys prelekciją iš savo da-lyko „Aušros“ salėje, 3149 So. Halsted st.

Aušros prelekcijos 19 vasario 1911 m., 3 val. po piet, atsilbus:
1) Ant Bridgeporto, Aušros svetainėje, 3149 So. Halsted st., skaitys J. Hertmanavičia temoj: „Žmonijos skolas“.
2) Ant Town of Lake, Davis Square svetainėje, 45-ta gatvė ir Marshfield ave., skaitys K. Gugis temoj: „Sis-tas iš istorijos ci-vilizacijos“.
3) 18 vasario subatoj Cicero (Grant Works, Ill.), Baliaus svetainėje, 1410 — 49 ave. nuo 7:30 val. vakare skaitys J. Il-gaudas temoj: „Ugnis ir jos var-tojimas“.

Emma Goldman lietuviams kal-bės apie Ferrero mokyklą.—Lap-kričio 13 d. 1909 m. ispanų val-džia, klausydama katalikų kunin-gijos inkalbinėjimų, pasmerkė mirtin vieną savo šalies patrio-ty, Francisco Ferrer'ą, neva už maisto kėlimą Barcelonoje, bet ištikrųjų už žmonių švietimą, nes jis buvo inkurs ir vedė Ispani-jos daugybę liaudies mokyklų, kuriose mokslas buvo išguldoma

pagal vėliausius mokslo ir mo-kinimo supratimus. Kadangi ši-tos mokyklos skleidė žmonėse tikrą apšvietą ir mažino despo-tiškos kuningijos ir valdžios ša-lininkų intekmę, tai jie ir pasirū-pino jų inkuręją nudėti, prasima-nydami ant jo nebutus baustinus dalykus. Prieš tokį katalikų ku-ningijos ir ispanų valdžios pasi-elgimą tasyk užprotestavo visas apšvietasias pasaulis. Nužudyta: Fran. Ferrerui sumanyta pa-statyti Romoje prieš pat Vatika-ną paminklas ir kaikur įminta kurti mokyklos Ferrero mokyklų pavyzdžiu. Tokia naujausio lai-ko mokykla yra inkurta jau New Yorke anglų kalba kalbančiai vi-suomeni. Po tokio nežmonisko ispanų valdžios pasielgimo su Ferreru ir paskui po visuotinam apšviesto pasaulio užtarimui jo, jo mokykla ingauna didelį aky-vumą. Apie šią mokyklą šio mėnesio 20 dieną panedėlyj 8 v. vakare kalbės garsi anarhistė Emma Goldman, Aušros svetai-nėje, 3149 So. Halsted st.

AUKOS STREIKININKAMS.

Easthampton, Mass. Vasario 7, 1911. D. L. K. Vitauto klubo susirinkime, sumanius P. Poš-kaičiui, surinkta \$4.25 aukų Chi-gagos streikuojantiems siuvė-jams. Aukavo šie draugai: M. Ryse ir Ch. Minkus po \$1.00; P. Poškaits, S. Miller ir J. Ba-ris pas po 50c; P. Vizgirda, E. Ju-skauskas ir B. Smalkevičius po 25c. Viso \$4.25. Piningus siun-čiame per „Lietuvos“ redakciją. Sekretorius P. Vizgirda. \$4.25 gavome. Red.

Cambdirge Port, Mass. Lietu-vos Sūnu draugystė, Chicago's streikininkų siuvėjų naudai savo mėnesiniame susirinkime iš izdo draugystės paaukavo \$5.00 ir su-kolectuota nuo draugų draugys-tės L. Sūny \$3.66. Viso labo 8 dolariai 66 centai.

Siunčiame piningus į „Lietu-vos“ redakciją ir meldžiame pri-duoti Chicago's streikininkų ko-miteto izdininkui A. Bukovskiui. D. L. S. izdininkas C. Simkus. \$8.66 gavome. Red.

RINKOS KAINOS.

Kiaušiniai Chicago 13 vasario bu-vo papilę. Extra geri 19c., pirmu-niai 15@16c., antrieji 8@10c. Phi-ladelphioj 20@19c. Kansas City, Mo. 17@16c.
Sviestas Chicagoj extra grietininis 26½c., extra pirmutinis 24c., pirmu-ninis 20c., antro sorto 17c. Centra-fuginis 22@19c., pakutos 15c. Phi-ladelphioj sviesto kainos pastovios, vakary geriausias 13@12c.
Paukštiena Chicagoj, gyvi: pavasa-rinial 12c. svasas, vištos 13c., gai-džiai 8c., kalakutai 15c., antys 14c., žazis 11c.; apipešti viščiukai 14c. svasas, pavasariniai 13c., kalakutai 21c., antys 12c., žazis 12c.
Daržovės Chicagoj, bulvių bušelis 40@50c., saldzijų bulvių buška \$2.00 @2.50, kopustų buška \$0.60@1.00, žy-dauklų kopustų krepišis \$2.00@2.50; sausų svogūnų 100 svarų \$1.35@1.60, pupų bušelis \$2.00@2.10, grybų sva-ras 20c.

APGARSINIMAI.

NERVIŠKI ŽMONĖS.

Atsitikimuose didžio nervisku-mo, kada įjieskoma pagelbos, pa-prastai daroma klaidų yra var-tojimas nervus raminančių vais-

ty, kurie dažnai yra nervų už-musėjai. Dažniausia nervišku-mo priežastis yra nervų nusilp-ėjimas, reikalaujantis visai kito-niško gydymo būdo. Tokie žmo-nės reikalauja vaisto, kurs įjiek-ti nervams ir suteikti jiems ge-rą peną. Toks vaistas yra Tri-nerio American Elixir iš kartaus vyno. Tankiai nerviškus pa-gina nuo virinimo organų netvar-kos. Jaigū suvirinimas nera ge-ras, kraujas nusuna ir negali su-teikti pakaktinai peno nervams ir jie patampa silpni, algio iš-baigti. Šisai vaistas reguluoja ir pagerina kraują. Nervams su-kius ir tam apsiirėskiant draug su vidurių negerovėjams ar nesu-virininu vartokite Trinerio Ame-rican Elixirą iš kartaus vyno. Gausite vaistų sąskrovanę. Jos, Triner, 1333—1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Draugijų Reikalai.

TEATRAS IR BALIUS.

Rengiamas L. J. Ratelio ant Town of Lake, atsilbus 19 d. vasario, 1911m., School Hall ant 48 ir Honore et Statoma scenoje 5 aktų istoriskioji tragedija „ZIVILE“. Lošama trečiu kartu Chicagoje gabiųjų artistų, daugiausiai atsilgusiųjų Chicago's lietuvių scenoje. Lietuvių J. Ratelis turi vilį, kad ir šiuo kartu visi bus kuoskaitlingai patenkinti. Tikėty kainos 25c. ir daugiau. Kvietia at-silankyti, Komitetas.

TEATRAS DAINOS IR BALIUS.

Rengiamas 137 L. S. S. A. kuop. atsilks nedėlioj 19 vasario 1911 m., Turner Hall, Kensington ave., Ken-sington, Ill.; prasidės 7 val. vakare, inžanga 25c., 35c. ir 50c. Bus loštą dvi dramos: „Vagis“, Upton'o Sink-lair'o, vertimas K. J. Valio, ir „Penktas Priekaimis“, Br. Vargso. Dainos Vengrų soc. vryų choro iš Kensingtono. Latvių soc. vryų cho-ras iš Chicago's, Latvių soc. 21 kp. choras. L. M. D. „Aldo“ choras. Kvartetas. Deklamacijos. Muzikė latvių soc. orkestru susidandčo iš 8 ypātų. Užsilbaigus teatrui ir dal-nom, skrajojanti krasa su piukiais išsilaimėjimas pirma dovana \$3.00, antra \$2.00, trečia \$1.00.
Pastikimė, kad visuomenė atsilan-kyt į šią vakarą, nes tai vienas iš puikėstų koks buvo rengiama Ken-singtone. Visus širdingai kviečia, Komitetas.

URA VISI ANT BALIAUS!

THOMPSONVILLE, CONN.

Dr-stė Sv. Jurgio K. parengia pul-ky balių kuris atsilbus 25 d. vasario (Febr.), 1911 m., Franklin Hall, Plea-sant st. Prasidės 7 val. po pietų; tikėtis 25c., ypātis 15c.
Kviečiame visus lietuvius ir lie-tuvaites kuoskaitlingiausiai atsilankyti į mūsų pulky balių smagial valand-ę laiko praleisti. Muzika gros pul-kinis lietuviškų šokis, taigi atsil-anke galėsite iki valtos pasilėkti. Męs iš savo puses prižadame atsilan-kiusius svečius kuogeriausia užga-dinti. Su pagarba, Komitetas.

PASKUTINIS VAKARAS PRIEŠ GAVENĄ.

T. M. D. 28-tos kuopos bus Links-mas vakarėlis su prakalbam, dekla-macijom ir monologu. Nedėlioj va-sario (Febr.) 26 dieną 1911 m. pra-džia 5-tą val. po pietų. Gavilavicius svetainėje, Kampas Oakley ave. ir 22 pl. (West Side). Šokiai lietuviški ir tautiški, skrajojanti krasa. Inžanga vyruui su motere 25c., pavieniui 15c. Kviečiam lietuvišką visuomenę atsil-ankyti ir pasilaukusi žingėdžij pra-kalbų—gery kalbėtojų, grafiū dekla-macijų iš eltyų V. Kudirkos ir pul-kiausio naujo monologo, kuris bus su muzika ir daina. Komitetas.

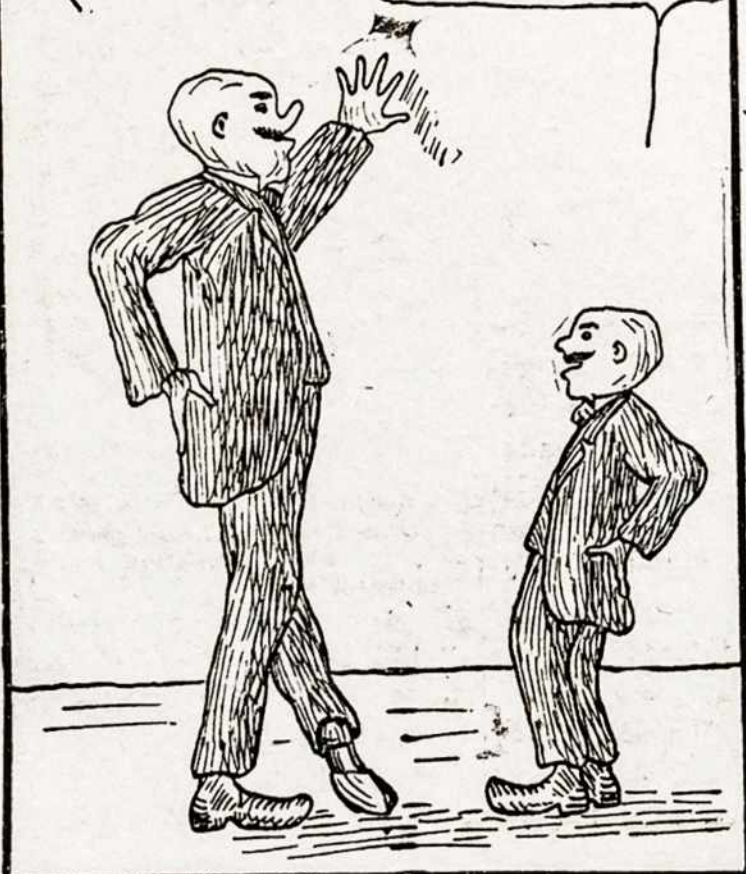
11. ROZINIS BALIUS.

Parentas rupešulį ir kaštias Drau-gystės Sv. Antano iš Padvos, suba-toj vasario 25 d. 1911 m., Freiheit Turner svetainėje, 3417 So. Halsted st. Svetainėje atsilkys 6 val. o ba-lus prasidės 7 val. vakare ir trauksis iki 3 val. ryto. Orkestra po vado-vystė A. J. Pilacko. Inžanga 25c. porai.
Kiekvienas atsilankęs į mūsų iš-kiilingą rožinį balių gaus puikią gy-vą rožę. Bus kuoskaitlingi lietuvi-ai angliški šokiai; atsilankę galėsite linksmai laiką praleisti. Todėl pra-šome visus, senus ir jaunus nepa-mirškite ateiti į rožinį balių. Komitetas.

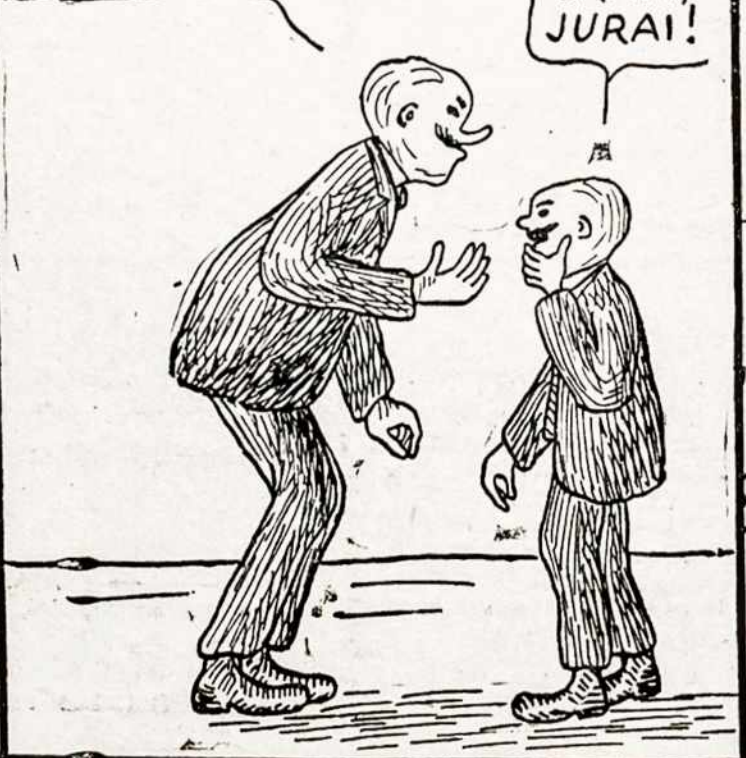
BALTRUS DAUGIAUS NEBANDYS BUTI NEMATOMU.

ŽYDAS UŽSIPRAŠĖ UŽ KALNIERIŲ NET „PIPTIN CENC“, BET AŠ NUDERINAU — UŽMOKĖJAU TIK „TORTI CENC“.

HA-HA-HA! TAI TU KVAILAS! TU MANEI, KAD PRAŠĖ „PIPTI CENC“ „PIPTIN“ TAI 15, O „TORTI“ TAI 30! JIS PRAŠĖ 15, O TU UŽMOKĖJAI 30 CENTŲ! HA-HA!

TURBUT ZUBOW MUŠ APGAVO. AŠ VISKĄ GERAI IŠPILDŽIAU, BET VISI MANE MATĖ. DABAR IŠBANDYK PASKUTINĮ BUDĄ. JIS RAŠĖ, KAD NIEKAS NEGALI MATYT, JEIGU EINI NUOGAS. PABANDYK TU BALTRUTI. TOLI EITI PERŠALTA, BET GALI NUBĖGTI ŽEMIN TREPAIS Į SALIUNĄ IR PABANDYTI. AŠ EICIA, BET AŠ PERDIDELIS, MANE LENGVAUS PAMATYTI.

TIK DRASIAI, BALTRUK, DRASIAI

BALTRUS EICIA Į SALIUNĄ!

KAIP BALTRUS JAUČIASI

